

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/796

z dnia 11 maja 2016 r.

w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 881/2004

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stopniowe ustanawianie jednolitego europejskiego obszaru kolejowego wymaga podjęcia przez Unię działań w zakresie uregulowań dla kolei, z uwzględnieniem aspektów technicznych bezpieczeństwa i interoperacyjności, które są nierozdzielnie ze sobą związane i które wymagają zwiększonego poziomu harmonizacji na szczeblu unijnym. W ciągu ostatniego dwudziestolecia przyjęto stosowne w tym zakresie prawodawstwo kolejowe, w szczególności trzy pakiety kolejowe, z których najbardziej istotne są: dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE ⁽⁵⁾.
- (2) Równoczesna realizacja celów dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei wymaga znacznego zakresu prac o charakterze technicznym, prowadzonych przez specjalistyczny organ. Dlatego konieczne okazało się stworzenie – w ramach drugiego pakietu kolejowego z 2004 r., w istniejących ramach instytucjonalnych oraz z poszanowaniem równomiernego podziału kompetencji w Unii – europejskiej agencji zajmującej się bezpieczeństwem i interoperacyjnością kolei.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 356 z 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2015 r. (Dz.U. C 56 z 12.2.2016, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstw kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44.).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1).

- (3) Rozporządzeniem nr (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ ustanowiono Europejską Agencję Kolejową (zwaną dalej „Agencją”), aby wspierać tworzenie europejskiego obszaru kolejowego bez granic oraz rewitalizację sektora kolejowego, przy jednoczesnym wzmocnieniu jego kluczowych zalet związanych z bezpieczeństwem. W czwartym pakiecie kolejowym zawarto znaczące modyfikacje, których celem jest poprawa funkcjonowania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego dzięki zmianom wprowadzonym do dyrektywy 2004/49/WE i dyrektywy 2008/57/WE w drodze przekształceń; obie dyrektywy mają bezpośredni związek z zadaniami Agencji. Dyrektywy te przewidują w szczególności realizację zadań związanych z wydawaniem zezwoleń dla pojazdów i certyfikatów bezpieczeństwa na szczeblu unijnym. Obejmuje to zwiększenie roli Agencji. Ze względu na znaczącą liczbę zmian, które wprowadza w zadaniach Agencji i jej strukturze organizacyjnej, rozporządzenie (WE) nr 881/2004 należy uchylić i zastąpić nowym aktem prawnym.
- (4) Agencja powinna przyczynić się do rozwoju rzeczywistej europejskiej kultury kolejowej i stanowić ważne narzędzie dialogu, konsultacji i wymiany poglądów między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami w sektorze kolejowym, mając jednocześnie na uwadze ich odnośne funkcje, a także charakterystykę techniczną sektora kolejowego. Realizując swoje zadania, w szczególności podczas opracowywania zaleceń i opinii, Agencja powinna w najszerszym możliwym stopniu korzystać z zewnętrznej wiedzy eksperckiej, w szczególności z sektora kolejowego oraz odpowiednich organów krajowych. Agencja powinna zatem ustanowić kompetentne i reprezentatywne grupy robocze i inne grupy złożone głównie z takich ekspertów.
- (5) Aby być w stanie przewidzieć skutki ekonomiczne dla sektora kolejowego oraz jego skutki społeczne, aby umożliwić innym – w szczególności Komisji, Zarządowi Agencji (zwanemu dalej „Zarządem”) i dyrektorowi wykonawczemu Agencji (zwanemu dalej „Dyrektorem Wykonawczym”) – podejmowanie świadomych decyzji oraz aby skuteczniej zarządzać priorytetami prac i przydziałem zasobów w Agencji, Agencja powinna bardziej zaangażować się w działania związane z oceną skutków.
- (6) Agencja powinna zapewniać niezależną i obiektywną pomoc techniczną, głównie na rzecz Komisji. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 ⁽²⁾ przewiduje opracowywanie i przegląd technicznych specyfikacji interoperacyjności („TSI”), natomiast dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 ⁽³⁾ przewiduje opracowywanie i przegląd wspólnych metod oceny bezpieczeństwa („CSM”), wspólnych wymagań bezpieczeństwa („CST”) i wspólnych wskaźników bezpieczeństwa („CSI”). Ciągłość prac oraz systematyczny rozwój TSI, CSM, CST i CSI wymagają stałych ram technicznych oraz specjalistycznego organu, który dysponuje wyspecjalizowaną kadrą pracowników posiadających wiedzę fachową na wysokim poziomie. W tym celu Agencja powinna być odpowiedzialna za przedstawianie Komisji zaleceń i opinii dotyczących sporządzania i przeglądu TSI, CSM, CST i CSI. Agencja powinna również służyć niezależną opinią techniczną, na wniosek krajowych organów ds. bezpieczeństwa i organów regulacyjnych.
- (7) Aby sprawić, by wydawanie przedsiębiorstwom kolejowym jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa było efektywniejsze i bezstronne, niezbędne jest przyznanie Agencji centralnej roli w tym zakresie. W przypadku gdy obszar działalności jest ograniczony do jednego państwa członkowskiego, dane przedsiębiorstwo kolejowe powinno mieć możliwość wyboru, czy wystąpi z wnioskiem o jednolity certyfikat bezpieczeństwa do Agencji, czy do krajowego organu ds. bezpieczeństwa. Podstawę dla tego stanowić ma dyrektywa (UE) 2016/798.
- (8) Obecnie dyrektywa 2008/57/WE przewiduje, w przypadku pojazdów kolejowych, wydawanie zezwoleń na dopuszczenie takich pojazdów do eksploatacji osobno w każdym państwie członkowskim, poza określonymi przypadkami. Grupa zadaniowa ds. zezwoleń dla pojazdów utworzona przez Komisję w 2011 r. omówiła kilka przypadków, w których producenci i przedsiębiorstwa kolejowe ponieśli straty z powodu nadmiernego czasu trwania i kosztu procesu wydawania zezwolenia, i zaproponowała szereg zmian. Ponieważ niektóre trudności wynikają ze złożoności obowiązującego obecnie procesu wydawania zezwolenia dla pojazdów, należy go uprościć i, w miarę możliwości, ujednolicić w ramach jednej procedury. Na każdy pojazd kolejowy powinno się wydawać tylko jedno zezwolenie. W przypadku gdy obszar użytkowania jest ograniczony do sieci tylko jednego państwa członkowskiego, wnioskodawca powinien mieć możliwość wyboru, czy wystąpi z wnioskiem o zezwolenie dla pojazdów, za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, do Agencji, czy do krajowego organu ds. bezpieczeństwa. Takie rozwiązanie przyniosłoby namacalne korzyści dla sektora poprzez obniżenie kosztów i skrócenie czasu trwania procedury; jednocześnie zmniejszyłoby ono ryzyko potencjalnej dyskryminacji, zwłaszcza w odniesieniu do nowych przedsiębiorstw pragnących wejść na rynek kolejowy. Podstawę dla tego stanowić ma dyrektywa (UE) 2016/797.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei (zob. s. 44 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei (zob. s. 102 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (9) Istotne jest, by dyrektywa (UE) 2016/797 i dyrektywa (UE) 2016/798 nie prowadziły do obniżenia poziomu bezpieczeństwa w systemie kolei Unii. W tym względzie Agencja powinna przyjąć pełną odpowiedzialność za zezwolenia dla pojazdów i jednolite certyfikaty bezpieczeństwa, które wydaje, w tym między innymi odpowiedzialność umowną i pozaumowną w tym zakresie.
- (10) Jeżeli chodzi o kwestie odpowiedzialności pracowników Agencji podczas wykonywania zadań powierzonych Agencji, zastosowanie ma Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej. Zastosowanie tego protokołu nie powinno prowadzić do niepotrzebnych opóźnień ani nałożenia nieuzasadnionych ograniczeń na prowadzenie krajowych postępowań sądowych. W przypadku postępowań sądowych obejmujących personel Agencji, w ramach których pracownik Agencji ma stawić się przed sądem krajowym, Zarząd powinien bez zbędnej zwłoki podjąć decyzję o uchyleniu temu pracownikowi immunitetu, pod warunkiem że takie uchylenie nie narazi na szwank interesów Unii. Taka decyzja powinna być należycie uzasadniona i powinna podlegać kontroli sądowej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
- (11) Agencja powinna lojalnie współpracować z krajowymi organami sądowymi, w szczególności w przypadkach gdy udział Agencji jest konieczny z uwagi na fakt, że Agencja wykonywała swoje uprawnienia związane z wydawaniem zezwoleń dla pojazdów, jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa oraz decyzji w sprawie zatwierdzenia projektów dotyczących przytorowych urządzeń europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS). W przypadku gdy Agencja lub jej pracownik ma przekazać informacje w kontekście odpowiednich postępowań krajowych, Agencja powinna zapewnić, by taki wniosek o informacje lub – w razie potrzeby – udział w postępowaniu były traktowane z należytą starannością i w rozsądnym terminie. Z tego względu Zarząd powinien przyjąć odpowiednie procedury, które będą stosowane w takich przypadkach.
- (12) Aby kontynuować rozwój jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, w szczególności pod kątem zapewnienia odpowiednich informacji klientom przewozów towarowych i pasażerom, oraz aby uniknąć nierównomiernego rozwoju aplikacji telematycznych, należy zwiększyć rolę Agencji w dziedzinie takich aplikacji. Agencji, jako właściwemu organowi na szczeblu Unii, należy przyznać pierwszoplanową rolę, by zapewnić spójny rozwój i rozmieszczanie wszystkich aplikacji telematycznych. W tym celu Agencja powinna sprawować funkcję organu systemowego w przypadku aplikacji telematycznych i – w tej roli – powinna utrzymywać wszystkie odpowiednie wymogi podsystemowe na szczeblu Unii, monitorować ich przestrzeganie i zarządzać nimi.
- (13) Uwzględniając znaczenie ERTMS dla sprawnego rozwoju jednolitego europejskiego obszaru kolejowego i dla jego bezpieczeństwa oraz aby uniknąć nierównomiernego rozwoju ERTMS, należy wzmocnić ogólną koordynację na szczeblu Unii. Dlatego też Agencji, jako organowi Unii posiadającemu największą wiedzę w tej dziedzinie, należy przyznać większą rolę w tej dziedzinie, tak aby zapewnić systematyczny rozwój ERTMS, aby przyczynić się do zapewnienia zgodności wyposażenia ERTMS z obowiązującymi specyfikacjami oraz aby zapewnić koordynowanie europejskich programów badawczych związanych z ERTMS z procesem opracowywania specyfikacji technicznych ERTMS. W szczególności Agencja nie powinna dopuścić, by dodatkowe wymogi krajowe odnośnie do ERTMS zagrażały jego interoperacyjności. Mimo to niezgodne wymogi krajowe należy stosować jedynie na zasadzie dobrowolności lub należy je uchylić.
- (14) Aby zwiększyć efektywność procedur wydawania zezwoleń na dopuszczenie do eksploatacji przytorowych podsystemów „sterowanie” oraz zharmonizować te procedury na szczeblu unijnym, Agencja przed każdym zaproszeniem do składania ofert dotyczącym przytorowych urządzeń ERTMS powinna sprawdzać, czy przewidziane rozwiązania techniczne są w pełni spójne z odpowiednimi TSI i w związku z tym są w pełni interoperacyjne. Podstawę dla tego stanowić ma dyrektywa (UE) 2016/797. Ponadto Agencja powinna powołać grupę składającą się z notyfikowanych jednostek oceniających zgodność, działających w dziedzinie ERTMS. Należy maksymalnie zachęcać takie podmioty do uczestnictwa w grupie.
- (15) Aby ułatwić współpracę i zagwarantować jasny podział zadań i obowiązków między Agencją a krajowe organy ds. bezpieczeństwa, należy opracować protokół komunikacji między nimi. Ponadto należy stworzyć wspólną platformę informacyjno-komunikacyjną z wirtualną funkcją punktu kompleksowej obsługi, w stosownych przypadkach na podstawie istniejących aplikacji i rejestrów przez rozszerzenie ich funkcji, w celu informowania Agencji i krajowych organów ds. bezpieczeństwa o wszystkich wnioskach o zezwolenia oraz certyfikatach bezpieczeństwa, o etapach tych procedur i ich wyniku. Ważnym celem tej platformy jest określenie na wczesnym etapie potrzeb w zakresie koordynacji decyzji, które mają zostać podjęte przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa i Agencję, w przypadku różnych wniosków dotyczących podobnych zezwoleń oraz certyfikatów bezpieczeństwa. Takie przypadki należy identyfikować w sposób zwięzły w drodze automatycznych powiadomień.

- (16) Opłaty za wystawienie zezwoleń dla pojazdów i jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa były dotychczas pobierane przez właściwe organy krajowe. Wraz z przekazaniem kompetencji na szczebel Unii Agencja powinna zostać uprawniona do pobierania opłat od wnioskodawców z tytułu wydawania certyfikatów i zezwoleń, o których mowa w powyższych motywach. Należy ustanowić pewne zasady mające zastosowanie do honorariów i opłat pobieranych przez Agencję. Należy oszacować poziom tych honorariów i opłat w taki sposób, aby objąć pełny koszt wyświadczonej usługi, w tym – w stosownych przypadkach – koszty wynikające z zadań przypisanych krajowym organom ds. bezpieczeństwa. Wysokość tych honorariów i opłat powinna być równa lub niższa od obecnej średniej za takie usługi. Te honoraria i opłaty powinny być ustalane w sposób przejrzysty, uczciwy i jednolity we współpracy z państwami członkowskimi i nie powinny zagrażać konkurencyjności europejskiego sektora kolejowego. Powinny one być ustalane na takiej podstawie, jaka właściwie uwzględni możliwości płatnicze przedsiębiorstw, i nie powinny powodować nakładania zbędnych obciążeń finansowych dla firm. Powinny one w stosownych przypadkach uwzględniać szczególne potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw.
- (17) Celem ogólnym jest, aby nowy podział funkcji i zadań pomiędzy krajowe organy ds. bezpieczeństwa a Agencję został dokonany sprawnie i aby nie obniżyły się przy tym aktualne wysokie poziomy bezpieczeństwa. W tym celu należy zawrzeć porozumienia o współpracy między Agencją a krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, obejmujące również elementy kosztów. Agencja powinna dysponować wystarczającymi zasobami do realizacji swoich nowych zadań, a harmonogram przydziału tych zasobów powinien opierać się na wyraźnie określonym zapotrzebowaniu.
- (18) Opracowując zalecenia, Agencja powinna uwzględnić przypadki sieci, które są odizolowane od pozostałej części systemu kolei Unii i które wymagają szczególnej wiedzy fachowej ze względów geograficznych lub historycznych. Ponadto w przypadkach gdy działalność jest ograniczona do takich sieci, wnioskodawcy w sprawie jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa i zezwoleń dla pojazdów powinni mieć możliwość dokonania niezbędnych formalności na szczeblu lokalnym poprzez odpowiednie krajowe organy ds. bezpieczeństwa. W związku z tym oraz w celu zmniejszenia obciążeń i kosztów administracyjnych, porozumienia o współpracy, które mają zostać zawarte między Agencją a odpowiednimi krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, mogą przewidzieć odpowiedni podział zadań, bez uszczerbku dla ostatecznej odpowiedzialności Agencji za wydanie zezwolenia lub jednolitego certyfikatu bezpieczeństwa.
- (19) Uwzględniając wiedzę fachową organów krajowych, w szczególności krajowych organów ds. bezpieczeństwa, należy umożliwić Agencji właściwe wykorzystywanie tej wiedzy w procesie przyznawania stosownych zezwoleń i jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa. W tym celu należy wspierać delegowanie ekspertów krajowych do Agencji.
- (20) Dyrektywa (UE) 2016/798 i dyrektywa (UE) 2016/797 mają przewidywać badanie środków krajowych pod kątem bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei oraz zgodności z regułami konkurencji. Mają one także ograniczyć możliwość przyjmowania nowych przepisów krajowych przez państwa członkowskie. Obecny system, w ramach którego nadal obowiązuje duża liczba przepisów krajowych, może prowadzić do konfliktów z przepisami unijnymi i grozić brakiem wystarczającej przejrzystości oraz możliwą dyskryminacją operatorów, w tym tych mniejszych i nowych. Aby doprowadzić do stworzenia systemu opartego na prawdziwie przejrzystych i bezstronnych zasadach dotyczących kolei na szczeblu unijnym, należy zintensyfikować stopniowy proces redukcji liczby przepisów krajowych, w tym przepisów operacyjnych. Na szczeblu unijnym niezbędna jest wykładnia oparta na niezależnej i neutralnej wiedzy eksperckiej. W tym celu należy wzmocnić rolę Agencji.
- (21) Procedury krajowych organów ds. bezpieczeństwa oraz notyfikowanych jednostek oceniających zgodność dotyczące funkcjonowania, organizacji i podejmowania decyzji w obszarze bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei różnią się znacząco, co wpływa negatywnie na sprawne funkcjonowanie jednolitego europejskiego obszaru kolejowego. Negatywne skutki bywają szczególnie odczuwalne dla małych i średnich przedsiębiorstw, które chcą wejść na rynek kolejowy w innym państwie członkowskim. Dlatego też kluczowe jest wzmocnienie koordynacji z myślą o zwiększeniu harmonizacji na szczeblu unijnym. W tym celu Agencja powinna monitorować działalność i procesy decyzyjne krajowych organów ds. bezpieczeństwa oraz notyfikowanych jednostek oceniających zgodność poprzez kontrole i inspekcje, w odpowiednich przypadkach we współpracy z krajowymi jednostkami akredytującymi.
- (22) W dziedzinie bezpieczeństwa należy zapewnić jak największą przejrzystość oraz skuteczny przepływ informacji. Analiza wyników działalności, w oparciu o CSI i z uwzględnieniem wszystkich stron w przedmiotowym sektorze ma istotne znaczenie i należy ją przeprowadzać. Odnośnie do danych statystycznych niezbędna jest bliska współpraca z Eurostatem.

- (23) Aby monitorować postępy czynione w obszarze bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, Agencję należy zobowiązać do publikowania sprawozdania co dwa lata. Uwzględniając posiadaną przez Agencję techniczną wiedzę fachową oraz jej bezstronność, Agencja powinna również wspierać Komisję w wykonywaniu jej zadań dotyczących monitorowaniu wdrażania unijnego prawodawstwa z zakresu bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei.
- (24) Należy podnieść poziom interoperacyjności transeuropejskiej sieci transportowej, a nowe projekty inwestycyjne wybierane do wsparcia przez Unię powinny być zgodne z celem interoperacyjności określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Agencja jest właściwym organem, aby uczestniczyć w realizacji tych celów, i powinna ściśle współpracować z właściwymi organami Unii w związku z projektami dotyczącymi transeuropejskiej sieci transportowej. W odniesieniu do wprowadzania ERTMS i projektów związanych z ERTMS rola Agencji powinna obejmować pomaganie wnioskodawcom w realizacji projektów, które są zgodne z TSI dotyczącymi sterowania ruchem kolejowym.
- (25) Utrzymanie taboru kolejowego jest istotnym elementem systemu bezpieczeństwa. Nie istnieje prawdziwy europejski rynek utrzymania wyposażenia kolejowego, co wynika z braku systemu certyfikacji warsztatów odpowiedzialnych za utrzymanie. Sytuacja ta doprowadziła do zwiększenia kosztów ponoszonych przez sektor i skutkuje pustymi przebiegami. Należy zatem stopniowo rozwijać i modernizować wspólne warunki certyfikacji warsztatów odpowiedzialnych za utrzymanie oraz podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie pojazdów innych niż wagony towarowe, a Agencja jest najwłaściwszym organem do przedstawiania Komisji propozycji właściwych rozwiązań.
- (26) Kwalifikacje zawodowe maszynistów są ważnym czynnikiem bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei w Unii. Kwalifikacje zawodowe są też warunkiem wstępnym swobodnego przepływu pracowników w sektorze kolejowym. Kwestia ta powinna zostać rozpatrzona w ramach istniejących ram dialogu społecznego. Agencja powinna zapewnić pomoc techniczną niezbędną dla uwzględnienia tego aspektu na szczeblu unijnym.
- (27) Agencja powinna wspierać współpracę między krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, krajowymi organami dochodzeniowymi i organizacjami przedstawicielskimi z sektora kolejowego działającymi na szczeblu Unii, w celu promowania dobrych praktyk, wymiany istotnych informacji i zbierania danych dotyczących kolei oraz monitorowania ogólnych wyników w zakresie bezpieczeństwa systemu kolei Unii.
- (28) Aby zapewnić możliwie jak największą przejrzystość i równy dostęp wszystkich stron do odpowiednich informacji, rejestry, w stosownych przypadkach, i dokumenty przewidziane dla procesów bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei powinny być udostępniane publicznie. To samo dotyczy licencji, jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa i innych stosownych dokumentów kolejowych. Agencja powinna zapewnić efektywne, przyjazne dla użytkownika i łatwo dostępne środki wymiany i publikowania tych informacji, w szczególności za pomocą odpowiednich rozwiązań informatycznych, z myślą o poprawie efektywności kosztowej systemu kolejowego i wspieraniu potrzeb operacyjnych sektora.
- (29) Promowanie innowacji i badań w dziedzinie kolei to ważne zadanie, którego realizację powinna wspierać Agencja. Jakakolwiek pomoc finansowa udzielana w ramach działalności Agencji w tym zakresie nie powinna prowadzić do jakiegokolwiek zakłócenia przedmiotowego rynku.
- (30) Aby zwiększyć efektywność unijnego wsparcia finansowego, jego jakość i jego zgodność z odpowiednimi przepisami technicznymi, Agencja powinna odgrywać aktywną rolę w ocenie projektów kolejowych.
- (31) Właściwe i jednolite rozumienie przepisów dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, wytycznych wykonawczych oraz zaleceń Agencji stanowi podstawowy warunek skutecznego wdrożenia dorobku prawnego dotyczącego kolei oraz sprawnego funkcjonowania rynku kolejowego. Dlatego też Agencja powinna czynnie uczestniczyć w szkoleniach i działaniach objaśniających w tym zakresie.
- (32) Z uwagi na przekazanie Agencji nowych funkcji dotyczących wydawania zezwoleń dla pojazdów i jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa będzie duże zapotrzebowanie na szkolenia i działalność wydawniczą w tych dziedzinach. Krajowe organy ds. bezpieczeństwa powinny być, w miarę możliwości, zapraszane do wzięcia udziału w bezpłatnych szkoleniach, w szczególności jeżeli uczestniczyły one w ich przygotowaniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1).

- (33) W celu właściwego wykonywania swoich zadań Agencja powinna mieć osobowość prawną i autonomiczny budżet, finansowany głównie przez wkład unijny i przez honoraria i opłaty wnoszone przez wnioskodawców. Wszelkie wkłady finansowe wnoszone przez państwa członkowskie, państwa trzecie lub inne podmioty nie powinny naruszać niezależności i bezstronności Agencji. Aby zapewnić niezależność Agencji pod kątem jej zarządzania i w wydawanych przez nią opiniach, zaleceniach i decyzjach, struktura Agencji powinna być przejrzysta, a pełna odpowiedzialność powinna spocząć na Dyrektora Wykonawczym. Pracownicy Agencji powinni być niezależni, i powinni być zatrudnieni na umowy krótko- i długoterminowe, tak aby utrzymać strukturę merytoryczną organizacji i ciągłość jej działalności, prowadząc jednocześnie stałą niezbędną wymianę wiedzy eksperckiej z sektorem kolejowym. Wydatki Agencji powinny obejmować wydatki związane z pracownikami, administracją, infrastrukturą i działalnością oraz – między innymi – kwoty płacone krajowym organom ds. bezpieczeństwa za czynności związane z procesem wydawania zezwoleń dla pojazdów i jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa, zgodnie z odnośnymi porozumieniami o współpracy i z przepisami aktu wykonawczego dotyczącego określania wysokości honorariów i opłat.
- (34) W odniesieniu do zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi Agencja powinna zapewnić bezstronność, integralność i wysokie standardy zawodowe. Nigdy nie powinien pojawić się żaden uzasadniony powód do podejrzeń, że wpływ na decyzje mogły mieć interesy sprzeczne z rolą Agencji jako organu służącego całej Unii, prywatne interesy lub powiązania dowolnego pracownika Agencji, oddelegowanego eksperta krajowego czy też członka Zarządu lub Rad Odwoławczych, które to interesy prowadziłyby lub mogły prowadzić do powstania konfliktu z właściwym wykonywaniem oficjalnych obowiązków przez daną osobę. Zarząd powinien zatem przyjąć szczegółowe zasady dotyczące konfliktów interesów, obejmujące całą Agencję. Zasady te powinny uwzględniać zalecenia wydane przez Trybunał Obrachunkowy w jego sprawozdaniu specjalnym nr 15 z 2012 r.
- (35) Aby usprawnić proces decyzyjny w Agencji i przyczynić się do zwiększenia sprawności i skuteczności, należy wprowadzić dwupoziomą strukturę zarządzania. W tym celu państwa członkowskie i Komisja powinny być reprezentowane w Zarządzie, który powinien dysponować niezbędnymi uprawnieniami, w tym uprawnieniem do ustanawiania budżetu i zatwierdzania dokumentu programowego. Zarząd powinien nadawać ogólny kierunek działaniom Agencji i ściślej uczestniczyć w monitorowaniu działań Agencji, aby wzmocnić nadzór nad kwestiami administracyjnymi i budżetowymi. Należy powołać mniejszą Radę Wykonawczą, której zadaniem będzie właściwie przygotowywanie posiedzeń Zarządu i wspomaganie jego procesu decyzyjnego. Uprawnienia Rady Wykonawczej należy określić w mandacie, który zostanie przyjęty przez Zarząd i który w razie potrzeby powinien obejmować opinie i tymczasowe decyzje, z zastrzeżeniem ostatecznego zatwierdzenia ich przez Zarząd.
- (36) Aby zagwarantować przejrzystość decyzji Zarządu, w jego posiedzeniach powinni uczestniczyć przedstawiciele zainteresowanych sektorów, ale bez prawa głosu. Przedstawiciele różnych zainteresowanych stron powinni być powoływani przez Komisję na podstawie ich reprezentatywności na szczeblu unijnym dla przedsiębiorstw kolejowych, zarządców infrastruktury, przemysłu kolejowego, organizacji związków zawodowych, klientów przewozów towarowych i pasażerów.
- (37) Stronom, których dotyczą decyzje podejmowane przez Agencję, należy zapewnić prawo do niezbędnych środków odwoławczych, które będzie udzielone w sposób niezależny i bezstronny. Powinien powstać odpowiedni mechanizm odwoławczy, aby decyzje Dyrektora Wykonawczego mogły być przedmiotem odwołania się do wyspecjalizowanej Rady Odwoławczej.
- (38) Na wypadek różnicy stanowisk między Agencją a krajowymi organami ds. bezpieczeństwa odnośnie do kwestii związanych z wydawaniem jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa lub zezwoleń dla pojazdów należy ustalić procedurę rozjemczą, aby decyzje były podejmowane w sposób uzgodniony i w duchu współpracy.
- (39) Szersza perspektywa strategiczna dotycząca działalności Agencji pomogłaby skuteczniej planować jej zasoby i zarządzanie nimi oraz przyczyniłaby się do podniesienia jakości jej wyników. Zostało to potwierdzone i podkreślone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1271/2013⁽¹⁾. Dlatego też Zarząd powinien przyjąć i okresowo aktualizować jednolity dokument programowy zawierający roczny i wieloletnie programy prac, skonsultowawszy go wcześniej należycie z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

- (40) Kiedy Agencji powierzane jest nowe zadanie związane z bezpieczeństwem i interoperacyjnością systemu kolei Unii po przyjęciu dokumentu programowego, Zarząd powinien, w razie potrzeby, zmienić dokument programowy, aby ująć to nowe zadanie, przeprowadzwszy uprzednio analizę oddziaływania na zasoby ludzkie i budżetowe.
- (41) Działania Agencji powinny być przejrzyste. Należy zapewnić sprawowanie skutecznej kontroli przez Parlament Europejski i w tym celu Parlament Europejski powinien być konsultowany w sprawie projektu części dokumentu programowego Agencji dotyczącej wieloletniego programu prac i mieć możliwość przesłuchiwania Dyrektora Wykonawczego Agencji oraz otrzymywania rocznego sprawozdania z działalności Agencji. Agencja powinna także stosować odpowiednie przepisy unijne dotyczące publicznego dostępu do dokumentów.
- (42) Na przestrzeni minionych lat utworzono szereg nowych zdecentralizowanych agencji, poprawiła się przejrzystość i poziom kontroli nad sposobem dysponowania funduszami Unii przyznawanymi tym agencjom, w szczególności w zakresie budżetowania pobieranych opłat, kontroli finansowej, uprawnień do udzielania absolutorium, składek emerytalnych i wewnętrznej procedury budżetowej (kodeks postępowania). W podobny sposób rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ powinno być stosowane bez ograniczeń w stosunku do Agencji, która powinna przystąpić do międzyinstytucjonalnego porozumienia z dnia 25 maja 1999 r. zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽²⁾.
- (43) Agencja powinna w swoich stosunkach z organizacjami międzynarodowymi i państwami trzecimi aktywnie propagować unijne podejście do bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei. Powinno to obejmować, w ramach kompetencji Agencji, ułatwianie wzajemnego dostępu unijnych przedsiębiorstw kolejowych do rynków kolejowych państw trzecich oraz dostępu unijnego taboru kolejowego do sieci państw trzecich.
- (44) Aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia niniejszego rozporządzenia dotyczące badania projektów prawa krajowego i istniejących przepisów krajowych, monitorowania krajowych organów ds. bezpieczeństwa i notyfikowanych jednostek oceniających zgodność, ustanowienia regulaminu Rad Odwoławczych oraz określania wysokości honorariów i opłat, które Agencja ma prawo pobierać, Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (45) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, czyli ustanowienie wyspecjalizowanego organu mającego formułować wspólne rozwiązania w sprawach dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, nie może zostać w wystarczającym stopniu zrealizowany przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na kolektywny charakter realizowanych zadań, może być lepiej zrealizowany na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, ujętą w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.
- (46) Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie Agencji, konieczne jest wdrożenie określonych zasad dotyczących zarządzania Agencją, aby wypełnić wymagania wspólnego oświadczenia i wspólnego podejścia uzgodnionych w ramach międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych UE w lipcu 2012 r., których celem jest usprawnienie działań agencji i zwiększenie ich skuteczności.
- (47) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

ZASADY

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Agencję Kolejową Unii Europejskiej (zwaną dalej „Agencją”).
2. Niniejsze rozporządzenie przewiduje:
 - a) ustanowienie Agencji i określenie jej zadań;
 - b) zadania państw członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia.
3. Niniejsze rozporządzenie wspiera tworzenie jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, w szczególności cele odnoszące się do:
 - a) interoperacyjności w ramach systemu kolei Unii, o której mowa w dyrektywie (UE) 2016/797;
 - b) bezpieczeństwa systemu kolei Unii, o którym mowa w dyrektywie (UE) 2016/798;
 - c) przyznawania uprawnień maszynistom, o którym mowa w dyrektywie 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Cele Agencji

Agencja ma za cel wniesienie wkładu w dalszy rozwój i skuteczne funkcjonowanie jednolitego europejskiego obszaru kolejowego bez granic poprzez zagwarantowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei przy jednoczesnej poprawie konkurencyjności sektora kolejowego. W szczególności Agencja wnosi wkład – w sprawach technicznych – we wdrażanie ustawodawstwa Unii polegający na opracowywaniu wspólnego podejścia do bezpieczeństwa systemu kolei Unii oraz na podnoszeniu poziomu interoperacyjności systemu kolei Unii.

Do celów Agencji należy również śledzenie rozwoju przepisów krajowych dotyczących kolei, tak aby wspierać działania organów krajowych działających w dziedzinach bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei oraz propagować optymalizację procedur.

W przypadku gdy przewidują to dyrektywa (UE) 2016/797 i dyrektywa (UE) 2016/798, Agencja odgrywa rolę unijnego organu odpowiedzialnego za wydawanie zezwoleń na wprowadzenie do obrotu pojazdów kolejowych i typów pojazdów oraz za wydawanie jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa przedsiębiorstwom kolejowym.

Realizując te cele, Agencja w pełni uwzględnia proces rozszerzenia Unii oraz szczególne ograniczenia dotyczące połączeń kolejowych z państwami trzecimi.

Artykuł 3

Status prawny

1. Agencja jest organem Unii i ma osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Agencja ma najszerszy zakres zdolności prawnej, jaki można nadać osobie prawnej na mocy prawa danego państwa. W szczególności Agencja może nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości, a także może występować jako strona w postępowaniach sądowych.
3. Agencję reprezentuje jej Dyrektor Wykonawczy.
4. Na Agencji spoczywa wyłączna odpowiedzialność z tytułu powierzonych jej funkcji i uprawnień.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51).

Artykuł 4

Rodzaje działań Agencji

Agencja może:

- a) kierować do Komisji zalecenia dotyczące stosowania art. 13, 15, 17, 19, 35, 36 i 37;
- b) kierować do państw członkowskich zalecenia dotyczące stosowania art. 34;
- c) wydawać opinie dla Komisji, zgodnie z art. 10 ust. 2 i art. 42, oraz dla odpowiednich organów w państwach członkowskich, zgodnie z art. 10, 25 i 26;
- d) kierować do krajowych organów ds. bezpieczeństwa zalecenia na mocy art. 33 ust. 4;
- e) wydawać decyzje zgodnie z art. 14, 20, 21 i 22;
- f) wydawać opinie stanowiące akceptowalne sposoby spełnienia wymagań zgodnie z art. 19;
- g) wydawać dokumenty techniczne zgodnie z art. 19;
- h) wydawać sprawozdania z kontroli zgodnie z art. 33 i 34;
- i) wydawać wytyczne i inne niewiążące dokumenty ułatwiające stosowanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei zgodnie z art. 13, 19, 28, 32, 33 i 37.

ROZDZIAŁ 2

METODY PRACY

Artykuł 5

Tworzenie i skład grup roboczych i innych grup

1. Agencja powołuje określoną liczbę grup roboczych, których zadaniem jest opracowywanie zaleceń oraz – w stosownych przypadkach – wytycznych, dotyczących w szczególności technicznych specyfikacji interoperacyjności („TSI”), wspólnych wymagań bezpieczeństwa („CST”), wspólnych metod oceny bezpieczeństwa („CSM”) oraz dotyczących stosowania wspólnych wskaźników bezpieczeństwa („CSI”).

Agencja może powoływać grupy robocze w innych należycie uzasadnionych przypadkach – na wniosek Komisji lub komitetu, o którym mowa w art. 81 (zwanego dalej „Komitetem”), lub z własnej inicjatywy – po konsultacji z Komisją.

Grupom roboczym przewodniczy przedstawiciel Agencji.

2. Grupy robocze składają się z:

- przedstawicieli mianowanych przez właściwe organy krajowe do tych grup roboczych,
- fachowców z sektora kolejowego wybranych przez Agencję z listy, o której mowa w ust. 3. Agencja zapewnia należyty poziom reprezentacji tych sektorów branży oraz tych użytkowników, których mogą dotyczyć ewentualne środki proponowane przez Komisję na podstawie zaleceń skierowanych do niej przez Agencję. Agencja w miarę możliwości dąży do zapewnienia wyważonej reprezentacji geograficznej.

Agencja może, jeśli to konieczne, powołać do grup roboczych niezależnych specjalistów i przedstawicieli organizacji międzynarodowych uważanych za osoby kompetentne w przedmiotowej dziedzinie. Pracownicy Agencji nie mogą być powoływani do grup roboczych z wyjątkiem przewodniczącego grup roboczych, którym zostaje przedstawiciel Agencji.

3. Każda z organizacji przedstawicielskich, o których mowa w art. 38 ust. 4, przekazuje Agencji wykaz najbardziej wykwalifikowanych ekspertów umocowanych jako ich przedstawiciele w poszczególnych grupach roboczych i aktualizuje ten wykaz w razie zmian.

4. Jeżeli prace tych grup roboczych mają bezpośredni wpływ na warunki pracy, zdrowie i bezpieczeństwo pracowników branży, w pracach stosownych grup roboczych uczestniczą na zasadzie pełnego członkostwa przedstawiciele wyznaczeni przez organizacje związków zawodowych działające na szczeblu europejskim.
5. Koszty podróży i diety członków grup roboczych, w oparciu o regulamin i stawki przyjęte przez Zarząd, ponosi Agencja.
6. Formułując zalecenia i wytyczne, o których mowa w ust. 1, Agencja należycie uwzględnia wyniki prac grup roboczych.
7. Na użytek art. 24 i 29 oraz art. 38 ust. 1 Agencja powołuje inne grupy.
8. Agencja może powoływać inne grupy zgodnie z art. 38 ust. 4 i w innych należycie uzasadnionych przypadkach – na wniosek Komisji lub Komitetu lub z własnej inicjatywy.
9. Praca grup roboczych i innych grup musi być przejrzysta. Zarząd przyjmuje regulamin grup roboczych i innych grup, w tym zasady dotyczące przejrzystości.

Artykuł 6

Konsultacje z partnerami społecznymi

Jeżeli zadania przewidziane w art. 13, 15, 19 i 36 mają bezpośredni wpływ na kwestie społeczne lub warunki pracy pracowników branży, Agencja prowadzi konsultacje z partnerami społecznymi w ramach Komitetu Dialogu Sektorowego ustanowionego na podstawie decyzji Komisji 98/500/WE⁽¹⁾. W takich przypadkach partnerzy społeczni mogą zareagować na te konsultacje, o ile uczynią to w terminie trzech miesięcy.

Konsultacje te są przeprowadzane zanim Agencja przedłoży swoje zalecenia Komisji. Agencja uwzględnia w należyty sposób wyniki tych konsultacji i jest każdorazowo gotowa do wyjaśnienia swych zaleceń. Opinie sformułowane przez Komitet Dialogu Sektorowego są wraz z zaleceniem Agencji przekazywane przez Agencję Komisji, a następnie przekazywane przez Komisję Komitetowi.

Artykuł 7

Konsultacje z klientami transportu kolejowego towarów i z pasażerami

Jeżeli zadania przewidziane w art. 13 i 19 mają bezpośredni wpływ na klientów transportu kolejowego towarów i na pasażerów, Agencja prowadzi konsultacje z organizacjami ich reprezentującymi, w tym z przedstawicielami osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się. W takich przypadkach organizacje te mogą zareagować na te konsultacje, o ile uczynią to w terminie trzech miesięcy.

Wykaz organizacji, z którymi należy się skonsultować, jest sporządzany przez Komisję z pomocą Komitetu.

Konsultacje te są przeprowadzane, zanim Agencja przedłoży swoje zalecenia Komisji. Agencja uwzględnia w należyty sposób wyniki tych konsultacji i jest każdorazowo gotowa do wyjaśnienia swych zaleceń. Opinie sformułowane przez Komitet Dialogu Sektorowego są wraz z zaleceniem Agencji przekazywane przez Agencję Komisji, a następnie przekazywane przez Komisję Komitetowi.

Artykuł 8

Ocena skutków

1. Agencja przeprowadza ocenę skutków w odniesieniu do swoich zaleceń i opinii. Zarząd przyjmuje metodę prowadzenia oceny skutków w oparciu o metodę Komisji. Agencja jest w stałym kontakcie z Komisją, aby upewnić się, czy uwzględnia ona w należyty sposób prace prowadzone przez Komisję. W sprawozdaniu dołączonym do każdego zalecenia Agencja jasno wskazuje hipotezy, na których oparta jest ocena skutków, jak również wykorzystane źródła danych.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 98/500/WE z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia Komitetów Dialogu Sektorowego promujących dialog między partnerami społecznymi na szczeblu europejskim (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 27).

2. Przed umieszczeniem działania w dokumencie programowym przyjmowanym przez Zarząd zgodnie z art. 51 ust. 1 Agencja przeprowadza wstępną ocenę wpływu, w ramach której przedstawia:

- a) kwestię, która wymaga rozstrzygnięcia, oraz możliwe rozwiązania;
- b) zakres, w jakim konieczne będzie podjęcie określonych działań, w tym wydanie zalecenia lub opinii przez Agencję;
- c) spodziewany wkład Agencji w rozwiązanie problemu.

Każde działanie lub każdy projekt, które mają być ujęte w dokumencie programowym, poddawane są uprzedniej ocenie efektywności – z osobna i łącznie – tak aby budżet i zasoby Agencji zostały wykorzystane w najlepszy możliwy sposób.

3. Agencja może przeprowadzić ocenę *ex post* prawodawstwa opartego na przedstawionych przez nią zaleceniach.

4. Państwa członkowskie przekazują Agencji dane niezbędne do przeprowadzenia oceny skutków, o ile dane takie są dostępne.

Na wniosek Agencji organizacje przedstawicielskie przekazują Agencji dane niepubliczne, które są niezbędne do oceny skutków.

Artykuł 9

Badania

Jeżeli realizacja zadań Agencji wymaga przeprowadzenia badań, Agencja zamawia je, angażując – w odpowiednich przypadkach – grupy robocze i inne grupy, o których mowa w art. 5, i finansuje te badania z własnego budżetu.

Artykuł 10

Opinie

1. Na wniosek co najmniej jednego krajowego organu regulacyjnego, o którym to organie mowa w art. 55 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE⁽¹⁾, Agencja wydaje opinie dotyczące w szczególności aspektów bezpieczeństwa i interoperacyjności w tych kwestiach, na które zwrócono jej uwagę.

2. Na wniosek Komisji Agencja wydaje opinie w sprawie zmian do dowolnego aktu przyjętego na podstawie dyrektywy (UE) 2016/797 lub dyrektywy (UE) 2016/798, szczególnie w przypadku, gdy zasygnalizowano możliwość istnienia niedociągnięć.

3. Wszelkie opinie Agencji, w szczególności te, o których mowa w ust. 2, są wydawane jak najszybciej i nie później niż w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, jeżeli nie uzgodniono inaczej ze stronami występującymi z wnioskiem. W terminie jednego miesiąca po wydaniu opinii Agencja udostępnia je publicznie w wersji pozbawionej wszystkich poufnych danych handlowych.

Artykuł 11

Wizytacje w państwach członkowskich

1. W celu realizacji powierzonych jej zadań, w szczególności tych, o których mowa w art. 14, 20, 21, 25, 26, 31, 32, 33, 34, 35 i 42, oraz aby wspomóc Komisję w wykonywaniu jej obowiązków wynikających z TFUE, a w tym w szczególności oceny skutecznego wdrażania odnośnego ustawodawstwa Unii, Agencja może przeprowadzać wizytacje w państwach członkowskich zgodnie z polityką, metodami pracy i procedurami przyjętymi przez Zarząd.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32).

2. Po konsultacji z danym państwem członkowskim Agencja powiadamia je z odpowiednim wyprzedzeniem o planowanej wizytacji, podając nazwiska urzędników Agencji oddelegowanych do przeprowadzenia wizytacji i datę rozpoczęcia wizytacji oraz jej przewidywany czas trwania. Urzędnicy Agencji oddelegowani do przeprowadzenia wizytacji przeprowadzają ją po przedstawieniu pisemnej decyzji Dyrektora Wykonawczego, w której określa się przedmiot i cele wizytacji.
3. Organy krajowe zainteresowanych państw członkowskich ułatwiają pracę pracownikom Agencji.
4. Z każdej wizytacji, o której mowa w ust. 1, Agencja przygotowuje sprawozdanie, które następnie przesyła Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu.
5. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów o inspekcjach, o których mowa w art. 33 ust. 7 i art. 34 ust. 6.
6. Agencja pokrywa koszty podróży, zakwaterowania, utrzymania i inne koszty poniesione przez jej personel.

Artykuł 12

Punkt kompleksowej obsługi

1. Agencja ustanawia system informacyjno-komunikacyjny i zarządza nim; ma on co najmniej następujące funkcje punktu kompleksowej obsługi:
 - a) pojedynczy punkt kontaktowy, poprzez który wnioskodawca przekazuje swoją dokumentację wniosku dotyczącą zezwolenia dla typu, zezwoleń na wprowadzenie pojazdów do obrotu i jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa. W przypadku gdy obszar użytkowania lub działalności jest ograniczony do sieci wyłącznie w jednym państwie członkowskim, tworzony jest pojedynczy punkt kontaktowy w celu zapewnienia, aby wnioskodawca wybrał organ, który zgodnie z wolą wnioskodawcy ma rozpatrywać wniosek o wydanie zezwoleń oraz jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa w ramach całej procedury;
 - b) wspólna platforma wymiany informacji, przekazująca Agencji i krajowym organom ds. bezpieczeństwa informacje na temat wszystkich wniosków o zezwolenie i jednolite certyfikaty bezpieczeństwa, na temat etapów tych procedur i ich wyniku oraz, w stosownych przypadkach, wniosków i decyzji Rady Odwoławczej;
 - c) wspólna platforma wymiany informacji, przekazująca Agencji i krajowym organom ds. bezpieczeństwa informacje na temat wniosków o zatwierdzenie przez Agencję zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/797 i wniosków o zezwolenia dla podsystemów „sterowanie – urządzenia torowe” obejmujących urządzenia europejskiego systemu sterowania pociągiem (ETCS) lub globalnego kolejowego systemu łączności ruchomej (GSM-R), na temat etapów tych procedur i ich wyniku oraz, w stosownych przypadkach, wniosków i decyzji Rady Odwoławczej;
 - d) system wczesnego ostrzegania zdolny do określenia na wczesnym etapie potrzeb w zakresie koordynacji decyzji, które mają zostać podjęte przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa i Agencję, w przypadku różnych wniosków dotyczących podobnych zezwoleń lub jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa.
2. Techniczne i funkcjonalne specyfikacje punktu kompleksowej obsługi, o którym mowa w ust. 1, są opracowywane we współpracy z siecią krajowych organów ds. bezpieczeństwa, o której mowa w art. 38, na podstawie projektu przygotowanego przez Agencję z uwzględnieniem wyników analizy kosztów i korzyści. Na tej podstawie Zarząd przyjmuje techniczne i funkcjonalne specyfikacje oraz plan mający na celu ustanowienie punktu kompleksowej obsługi. Punkt kompleksowej obsługi jest tworzony bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej i wymaganego poziomu poufności oraz z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, aplikacji informatycznych i rejestrów już utworzonych przez Agencję, takich jak rejestry, o których mowa w art. 37.
3. Punkt kompleksowej obsługi ma zacząć funkcjonować nie później niż dnia 16 czerwca 2019 r.

4. Agencja monitoruje wnioski przekazywane za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi, w szczególności stosując system wczesnego ostrzegania, o którym mowa w ust. 1 lit. d). Jeżeli wykryte zostaną różne wnioski dotyczące podobnych zezwoleń lub jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa, Agencja zapewnia odpowiednie działania następcze, takie jak:

- a) poinformowanie wnioskodawcy(-ów) o innym lub podobnym wniosku o zezwolenie lub certyfikat;
- b) koordynowanie z odpowiednim krajowym organem ds. bezpieczeństwa lub odpowiednimi krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, aby zapewnić spójność decyzji, które mają zostać podjęte przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa lub krajowe organy ds. bezpieczeństwa i Agencję. Jeżeli w ciągu jednego miesiąca od rozpoczęcia procesu koordynacyjnego nie można znaleźć wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, kwestia zostaje przekazana do arbitrażu Radzie Odwoławczej, o której mowa w art. 55, 61 i 62.

ROZDZIAŁ 3

ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE BEZPIECZEŃSTWA KOLEI

Artykuł 13

Pomoc techniczna – zalecenia w dziedzinie bezpieczeństwa kolei

1. Agencja wydaje zalecenia dla Komisji dotyczące CSI, CSM oraz CST przewidzianych w art. 5, 6 i 7 dyrektywy (UE) 2016/798. Agencja wydaje także zalecenia dla Komisji w sprawie okresowego przeglądu CSI, CSM i CST.
2. Agencja wydaje zalecenia dla Komisji – na wniosek Komisji lub z własnej inicjatywy – w sprawie innych środków w dziedzinie bezpieczeństwa, uwzględniając nabyte doświadczenia.
3. Agencja opracowuje wytyczne, aby wspomóc krajowe organy ds. bezpieczeństwa w odniesieniu do nadzoru nad przedsiębiorstwami kolejowymi, zarządcami infrastruktury i innymi podmiotami zgodnie z art. 17 dyrektywy (UE) 2016/798.
4. Agencja może przedkładać zalecenia Komisji odnośnie do CSM obejmujących wszelkie elementy systemu zarządzania bezpieczeństwem, które muszą być zharmonizowane na szczeblu Unii, zgodnie z art. 9 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/798.
5. Agencja może wydawać wytyczne i inne niewiążące dokumenty, aby usprawnić wdrażanie prawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa kolei, w tym udzielanie pomocy państwom członkowskim w określaniu przepisów krajowych, które mogą zostać uchylone w następstwie przyjęcia lub zmiany CSM, a także wytyczne dotyczące przyjęcia nowych lub zmiany istniejących przepisów krajowych. Agencja może też wydawać wytyczne dotyczące bezpieczeństwa kolei i certyfikacji bezpieczeństwa, w tym listy przykładów dobrych praktyk, w szczególności w zakresie transportu transgranicznego i infrastruktury.

Artykuł 14

Jednolite certyfikaty bezpieczeństwa

Agencja wydaje, odnawia, zawiesza i zmienia jednolite certyfikaty bezpieczeństwa i współpracuje w tym względzie z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa zgodnie z art. 10, 11 i 18 dyrektywy (UE) 2016/798.

Agencja ogranicza lub cofa jednolite certyfikaty bezpieczeństwa i współpracuje w tym względzie z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa zgodnie z art. 17 dyrektywy (UE) 2016/798.

Artykuł 15

Utrzymanie pojazdów

1. Agencja służy Komisji pomocą w zakresie systemu certyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie zgodnie z art. 14 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/798.

2. Agencja przedkłada zalecenia Komisji do celów art. 14 ust. 8 dyrektywy (UE) 2016/798.
3. Agencja analizuje wszelkie przepisy alternatywne, o których przyjęciu zdecydowano zgodnie z art. 15 dyrektywy (UE) 2016/798, i zamieszcza wyniki swojej analizy w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 35 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.
4. Agencja wspomaga i – na wniosek – koordynuje krajowe organy ds. bezpieczeństwa w odniesieniu do nadzoru nad podmiotami odpowiedzialnymi za utrzymanie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. c) dyrektywy (UE) 2016/798.

Artykuł 16

Współpraca z krajowymi organami dochodzeniowymi

Agencja współpracuje z krajowymi organami dochodzeniowymi zgodnie z art. 20 ust. 3, art. 22 ust. 1, 2, 5 i 7 oraz art. 26 dyrektywy (UE) 2016/798.

Artykuł 17

Transport kolejowy towarów niebezpiecznych

Agencja śledzi zmiany w prawodawstwie dotyczącym transportu kolejowego towarów niebezpiecznych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/68/WE ⁽¹⁾ oraz, wraz z Komisją, zapewnia, by zmiany te były spójne z prawodawstwem dotyczącym bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, w szczególności pod kątem zasadniczych wymagań. Agencja służy Komisji pomocą w tym zakresie oraz może wydawać zalecenia na wniosek Komisji lub z własnej inicjatywy.

Artykuł 18

Wymiana informacji na temat wypadków dotyczących bezpieczeństwa

Agencja wspiera wymianę informacji na temat wypadków, incydentów i wypadków, których uniknięto, dotyczących bezpieczeństwa z uwzględnieniem doświadczeń podmiotów kolejowych, o których mowa w art. 4 dyrektywy (UE) 2016/798. Taka wymiana informacji ma prowadzić do rozwoju dobrych praktyk na szczeblu państw członkowskich.

ROZDZIAŁ 4

ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE INTEROPERACYJNOŚCI

Artykuł 19

Pomoc techniczna w dziedzinie interoperacyjności kolei

1. Agencja:
 - a) przedkłada zalecenia Komisji w sprawie TSI oraz ich przeglądu zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - b) przedkłada zalecenia Komisji w sprawie wzorów deklaracji weryfikacji WE i dokumentacji technicznej, która musi zostać do niej dołączona, na użytek art. 15 ust. 9 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - c) przedkłada zalecenia Komisji w sprawie specyfikacji rejestrów oraz ich przeglądu na użytek art. 47, 48 i 49 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - d) wydaje opinie, które stanowią akceptowalne sposoby spełnienia wymagań dotyczących niedociągnięć w TSI, zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy (UE) 2016/797 i przekazuje te opinie Komisji;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

- e) na wniosek Komisji wydaje opinie dotyczące wniosków państw członkowskich o niestosowanie TSI zgodnie z art. 7 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - f) wydaje dokumentację techniczną zgodnie z art. 4 ust. 8 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - g) wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia przed wszelkimi zaproszeniami do składania ofert dotyczącymi przytorowych urządzeń ERTMS, tak aby zapewnić zharmonizowane wdrażanie ERTMS w Unii zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - h) wydaje zalecenia dla Komisji odnośnie do szkolenia i certyfikacji personelu pokładowego wykonującego zadania o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa;
 - i) wydaje szczegółowe wskazówki dotyczące norm dla odpowiednich europejskich organów normalizacyjnych w celu uzupełnienia mandatu nadanego im przez Komisję;
 - j) przedkłada zalecenia Komisji dotyczące warunków pracy całego personelu wykonującego zadania o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa;
 - k) wydaje zalecenia dla Komisji dotyczące zharmonizowanych norm, które mają zostać opracowane przez europejskie organy normalizacyjne, i norm dotyczących wymiennych części zamiennych, które mogą podnieść poziom bezpieczeństwa i interoperacyjności systemu kolei Unii;
 - l) wydaje, w stosownych przypadkach, zalecenia dla Komisji dotyczące elementów o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa.
2. Opracowując zalecenia, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), h), k) oraz l), Agencja:
- a) zapewnia dostosowanie TSI i specyfikacji rejestrów do postępu w dziedzinie techniki, tendencji rynkowych i uwarunkowań społecznych;
 - b) zapewnia koordynację między rozwojem i aktualizacją TSI, a opracowywaniem wszelkich norm europejskich niezbędnych dla interoperacyjności; utrzymuje przy tym stosowne kontakty z europejskimi organami normalizacyjnymi.
 - c) uczestniczy, w stosownych przypadkach, jako obserwator w odpowiednich grupach roboczych ustanowionych przez uznane organy normalizacyjne.
3. Agencja może wydawać wytyczne i inne niewiążące dokumenty, aby usprawnić wdrażanie prawodawstwa dotyczącego interoperacyjności kolei, w tym pomoc państwom członkowskim w określaniu przepisów krajowych, które mogą zostać uchylone w następstwie przyjęcia lub zmiany TSI.
4. W przypadkach niezgodności składników interoperacyjności z zasadniczymi wymaganiami Agencja wspomaga Komisję zgodnie z art. 11 dyrektywy (UE) 2016/797.

Artykuł 20

Zezwolenia na wprowadzenie pojazdów do obrotu

Agencja wydaje zezwolenia na wprowadzenie do obrotu pojazdów kolejowych oraz jest uprawniona do odnawiania, zmiany, zawieszania i cofania wydanych przez siebie zezwoleń. W tym celu Agencja współpracuje z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa zgodnie z art. 21 dyrektywy (UE) 2016/797.

Artykuł 21

Zezwolenia na wprowadzenie typu pojazdów do obrotu

Agencja wydaje zezwolenia na wprowadzenie do obrotu typów pojazdów oraz jest uprawniona do odnawiania, zmiany, zawieszania i cofania wydanych przez siebie zezwoleń, zgodnie z art. 24 dyrektywy (UE) 2016/797.

Artykuł 22

Dopuszczenie do eksploatacji przytorowych podsystemów „sterowanie”

Przed każdym zaproszeniem do składania ofert dotyczącym przytorowych urządzeń ERTMS Agencja sprawdza, czy rozwiązania techniczne są w pełni spójne z odpowiednimi TSI i w związku z tym są w pełni interoperacyjne, i podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/797.

*Artykuł 23***Aplikacje telematyczne**

1. Agencja pełni rolę organu systemowego, by zapewniać skoordynowany rozwój aplikacji telematycznych w Unii, zgodnie z odpowiednimi TSI. W tym celu Agencja utrzymuje wymogi dotyczące odpowiednich podsystemów, monitoruje ich przestrzeganie i zarządza nimi.
2. Agencja określa, publikuje i stosuje procedurę zarządzania wnioskami o zmiany w specyfikacjach aplikacji telematycznych. W tym celu Agencja ustanawia, prowadzi i aktualizuje rejestr wniosków o zmiany w takich specyfikacjach i ich statusu, wraz z odpowiednimi uzasadnieniami.
3. Agencja opracowuje i utrzymuje narzędzia techniczne służące do zarządzania poszczególnymi wersjami specyfikacji aplikacji telematycznych i stara się zapewnić zgodność wsteczną.
4. Agencja służy Komisji pomocą w zakresie monitorowania wdrażania specyfikacji aplikacji telematycznych zgodnie z odpowiednimi TSI.

*Artykuł 24***Wsparcie dla notyfikowanych jednostek oceniających zgodność**

1. Agencja wspiera działania notyfikowanych jednostek oceniających zgodność, o których mowa w art. 30 dyrektywy (UE) 2016/797. Wsparcie to obejmuje w szczególności wydawanie wytycznych do celów oceny zgodności lub przydatności do stosowania składników interoperacyjności, o której mowa w art. 9 dyrektywy (UE) 2016/797, i wytycznych dotyczących procedury weryfikacji WE, o której mowa w art. 10 i 15 dyrektywy (UE) 2016/797.
2. Agencja może ułatwiać współpracę pomiędzy notyfikowanymi jednostkami oceniającymi zgodność, zgodnie z art. 44 dyrektywy (UE) 2016/797, a w szczególności może pełnić rolę sekretariatu technicznego dla zespołu koordynacyjnego tych jednostek.

ROZDZIAŁ 5

ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE PRZEPISÓW KRAJOWYCH

*Artykuł 25***Badanie projektów przepisów krajowych**

1. Agencja – w ciągu dwóch miesięcy od ich otrzymania – poddaje badaniu projekty przepisów krajowych przekazane jej zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy (UE) 2016/798 i z art. 14 ust. 5 dyrektywy (UE) 2016/797. Jeżeli konieczne jest tłumaczenie lub projekt przepisu krajowego jest obszerny lub złożony, Agencja może przedłużyć ten okres o co najwyżej trzy dodatkowe miesiące, z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego. W wyjątkowych okolicznościach Agencja i zainteresowane państwo członkowskie mogą za obopólną zgodą ustalić dalsze przedłużenie tego okresu.

W tym terminie Agencja wymienia się odnośnymi informacjami z danym państwem członkowskim, konsultuje się, w odpowiednich przypadkach, z właściwymi zainteresowanymi stronami, a następnie powiadamia państwo członkowskie o wynikach badania.

2. Jeżeli po przeprowadzeniu badania, o którym mowa w ust. 1, Agencja uzna, że projekt przepisów krajowych umożliwia spełnienie zasadniczych wymagań interoperacyjności, przestrzeganie obowiązujących CSM i TSI oraz realizację CST, a także iż nie prowadziłyby one do arbitralnej dyskryminacji ani do ukrytych ograniczeń w funkcjonowaniu transportu kolejowego między państwami członkowskimi, Agencja informuje Komisję i zainteresowane państwo członkowskie o pozytywnym wyniku przeprowadzonego badania. W takim przypadku Komisja może zatwierdzić przepisy w systemie informatycznym, o którym mowa w art. 27. W przypadku gdy Agencja – w terminie dwóch miesięcy od otrzymania projektu przepisu krajowego lub w ramach przedłużonego okresu ustalonego zgodnie z ust. 1 – nie poinformuje Komisji i zainteresowanego państwa członkowskiego o swojej ocenie, państwo członkowskie może przystąpić do wprowadzenia przepisu bez uszczerbku dla art. 26.

3. Jeżeli badanie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do oceny negatywnej, Agencja informuje zainteresowane państwo członkowskie i zwraca się do niego o przedstawienie stanowiska dotyczącego tej oceny. Po tej wymianie poglądów z zainteresowanym państwem członkowskim, w przypadku gdy Agencja utrzymuje swoją negatywną ocenę, w ciągu maksymalnie jednego miesiąca Agencja:

- a) wydaje opinię skierowaną do zainteresowanego państwa członkowskiego, w której uzasadnia, dlaczego dany przepis krajowy lub dane przepisy krajowe nie powinien/powinny wejść w życie lub być stosowany(-e); oraz
- b) informuje Komisję o wyniku negatywnym, uzasadniając, dlaczego dany przepis krajowy lub dane przepisy krajowe nie powinien/powinny wejść w życie lub być stosowany(-e).

Nie narusza to prawa państwa członkowskiego do przyjmowania nowych przepisów krajowych zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. c) dyrektywy (UE) 2016/798 lub art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy (UE) 2016/797.

4. Zainteresowane państwo członkowskie przedstawia Komisji w ciągu dwóch miesięcy swoje stanowisko dotyczące opinii, o której mowa w ust. 3, w tym powody ewentualnego braku zgody.

Gdy przedstawione powody zostaną uznane za niewystarczające lub w przypadku braku takich informacji, oraz gdy państwo członkowskie przyjmuje dany przepis krajowy bez odpowiedniego uwzględnienia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyjąć decyzję skierowaną do danego państwa członkowskiego, wnosząc o zmianę lub uchylenie tego przepisu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

Artykuł 26

Badanie istniejących przepisów krajowych

1. Agencja analizuje przepisy krajowe, w ciągu dwóch miesięcy od ich otrzymania, zgłoszone zgodnie z art. 14 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/797 i art. 8 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/798. Jeżeli konieczne jest tłumaczenie lub przepis krajowy jest obszerny lub złożony, Agencja może przedłużyć ten okres o co najwyżej trzy dodatkowe miesiące, z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego. W wyjątkowych okolicznościach Agencja i zainteresowane państwo członkowskie mogą za obopólną zgodą ustalić dalsze przedłużenie tego okresu.

W tym terminie Agencja wymienia się odnośnymi informacjami z danym państwem członkowskim, a następnie powiadamia to państwo o wynikach badania.

2. Jeżeli po przeprowadzeniu badania, o którym mowa w ust. 1, Agencja uzna, że przepisy krajowe umożliwiają spełnienie zasadniczych wymagań interoperacyjności kolei, przestrzeganie obowiązujących CSM i TSI oraz realizację CST, a także że nie prowadzą one do arbitralnej dyskryminacji ani do ukrytych ograniczeń w funkcjonowaniu transportu kolejowego między państwami członkowskimi, Agencja informuje Komisję i zainteresowane państwo członkowskie o pozytywnym wyniku przeprowadzonego badania. W takim przypadku Komisja może zatwierdzić przepisy w systemie informatycznym, o którym mowa w art. 27. W przypadku gdy Agencja – w terminie dwóch miesięcy od otrzymania przepisów krajowych lub w ramach przedłużonego okresu ustalonego zgodnie z ust. 1 – nie poinformuje Komisji i zainteresowanego państwa członkowskiego, przepisy te pozostają w mocy.

3. Jeżeli badanie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do oceny negatywnej, Agencja informuje zainteresowane państwo członkowskie i zwraca się do niego o przedstawienie stanowiska dotyczącego tej oceny. Jeżeli po tej wymianie poglądów z zainteresowanym państwem członkowskim Agencja utrzymuje swoją negatywną ocenę, w ciągu maksymalnie jednego miesiąca Agencja:

- a) wydaje opinię skierowaną do zainteresowanego państwa członkowskiego, w której stwierdza, że dany przepis krajowy lub dane przepisy krajowe otrzymał(-y) negatywną ocenę oraz dlaczego dany przepis lub dane przepisy powinien/powinny zostać zmieniony(-e) lub uchylony(-e); oraz
- b) informuje Komisję o wyniku negatywnym, uzasadniając, dlaczego dany przepis krajowy lub dane przepisy krajowe nie powinien/powinny zostać zmieniony(-e) lub uchylony(-e).

4. Zainteresowane państwo członkowskie przedstawia Komisji w ciągu dwóch miesięcy swoje stanowisko dotyczące opinii, o której mowa w ust. 3, w tym powody ewentualnego braku zgody. Gdy przedstawione powody zostaną uznane za niewystarczające lub w przypadku braku takich informacji, Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyjąć decyzję skierowaną do danego państwa członkowskiego, wnosząc o zmianę lub uchylenie danego przepisu krajowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4, w przypadku pilnych środków prewencyjnych, gdy badanie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do negatywnej oceny i jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie zmieniło ani nie uchyliło danego przepisu krajowego w terminie dwóch miesięcy od otrzymania opinii Agencji, Komisja w drodze aktów wykonawczych może przyjąć decyzję, w której zwraca się do tego państwa członkowskiego o zmianę lub uchylenie danego przepisu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 81 ust. 2.

W przypadku pozytywnej oceny przez Agencję i jeżeli dany przepis krajowy ma wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, Komisja, współpracując z Agencją i państwami członkowskimi, przyjmuje odpowiednie środki, w tym – w razie potrzeby – dokonuje zmiany CSM i TSI.

6. Procedurę, o której mowa w ust. 2, 3 i 4, stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy Agencja dowiaduje się o jakichkolwiek przepisach krajowych, zgłoszonych lub nie, które są zbędne, sprzeczne z CSM, CST, TSI lub jakimkolwiek innym prawodawstwem unijnym w dziedzinie kolei lub stwarzają nieuzasadnioną barierę dla jednolitego rynku kolejowego.

Artykuł 27

System informatyczny wykorzystywany do celów zgłaszania i do klasyfikacji przepisów krajowych

1. Agencja zarządza specjalnym systemem informatycznym zawierającym przepisy krajowe, o których mowa w art. 25 i 26, i krajowe akceptowalne sposoby spełnienia wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 34 dyrektywy (UE) 2016/797. Agencja w stosownych przypadkach udostępnia je zainteresowanym stronom do celów konsultacji.

2. Państwa członkowskie zgłaszają przepisy krajowe, o których mowa w art. 25 ust. 1 i art. 26 ust. 1, Agencji oraz Komisji poprzez system informatyczny, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Agencja publikuje te przepisy w tym systemie informatycznym, w tym aktualny stan ich badania, a po jego zakończeniu – pozytywny lub negatywny wynik oceny i wykorzystuje ten system informatyczny do przekazywania informacji Komisji zgodnie z art. 25 i 26.

3. Agencja przeprowadza badanie techniczne istniejących przepisów krajowych, o których mowa w dostępnym ustawodawstwie krajowym, które od dnia 15 czerwca 2016 r. są wymienione w bazie danych dokumentów referencyjnych. Agencja klasyfikuje zgłoszone przepisy krajowe zgodnie z art. 14 ust. 10 dyrektywy (UE) 2016/797. W tym celu wykorzystuje ona system, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Agencja klasyfikuje przepisy krajowe zgłoszone zgodnie z art. 8 dyrektywy (UE) 2016/798 i załącznikiem I do niej, uwzględniając zmiany w ustawodawstwie Unii. W tym celu Agencja opracowuje narzędzie zarządzania przepisami wykorzystywane przez państwa członkowskie w celu uproszczenia ich systemów przepisów krajowych. Agencja wykorzystuje system, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do opublikowania narzędzia zarządzania przepisami.

ROZDZIAŁ 6

ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO SYSTEMU ZARZĄDZANIA RUCHEM KOLEJOWYM (ERTMS)

Artykuł 28

Organ systemowy ERTMS

1. Agencja pełni rolę organu systemowego, by zapewnić skoordynowany rozwój ERTMS w Unii, zgodnie z odpowiednimi TSI. W tym celu Agencja utrzymuje wymogi dotyczące odpowiednich podsystemów, w tym technicznych specyfikacji ETCS i GSM-R, monitoruje ich przestrzeganie i zarządza nimi.

2. Agencja określa, publikuje i stosuje procedurę zarządzania wnioskami o zmiany w tych specyfikacjach ERTMS. W tym celu Agencja ustanawia, prowadzi i aktualizuje rejestr wniosków o zmiany w specyfikacjach ERTMS i ich statusu, wraz z odpowiednimi uzasadnieniami.

3. Opracowywanie nowych wersji specyfikacji technicznych ERMTS nie może wpływać negatywnie na stopień wdrożenia ERTMS, stabilność specyfikacji konieczną dla optymalizacji produkcji wyposażenia ERTMS, zwrot z inwestycji przedsiębiorstw kolejowych oraz zarządców i dysponentów infrastruktury oraz efektywne planowanie wdrożenia ERTMS.
4. Agencja opracowuje i utrzymuje narzędzia techniczne do zarządzania poszczególnymi wersjami ERTMS w celu zapewnienia zgodności technicznej i operacyjnej między sieciami i pojazdami wyposażonymi w różne wersje oraz zapewnienia zachęt sprzyjających szybkiemu i skoordynowanemu wdrażaniu obowiązujących wersji.
5. Zgodnie z art. 5 ust. 10 dyrektywy (UE) 2016/797 Agencja zapewnia zgodność techniczną kolejnych wersji wyposażenia ERTMS z wcześniejszymi wersjami.
6. W odniesieniu do specyfikacji technicznych ERTMS Agencja opracowuje i rozpowszechnia odpowiednie wytyczne użytkowe dla zainteresowanych stron oraz dokumentację wyjaśniającą.

Artykuł 29

Grupa ds. ERTMS złożona z notyfikowanych jednostek oceniających zgodność

1. Agencja ustanawia grupę ds. ERTMS, w skład której wchodzi notyfikowane jednostki oceniające zgodność, o których mowa w art. 30 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/797, i przewodniczy jej pracom.

Grupa sprawdza, czy procedury oceny zgodności lub przydatności do stosowania składnika interoperacyjności, o których mowa w art. 9 dyrektywy (UE) 2016/797, i procedury weryfikacji WE, o których mowa w art. 10 dyrektywy (UE) 2016/797, realizowane przez notyfikowane jednostki oceniające zgodność, są stosowane w sposób jednolity.

2. Agencja przedstawia Komisji co rok sprawozdanie z działalności grupy, o której mowa w ust. 1, w tym statystyki na temat obecności przedstawicieli notyfikowanych jednostek oceniających zgodność podczas posiedzeń grupy.
3. Agencja ocenia stosowanie procedury oceny zgodności składników interoperacyjności i procedury weryfikacji WE w odniesieniu do urządzeń ERTMS i co dwa lata przedkłada sprawozdanie Komisji, w którym – w stosownych przypadkach – przedstawia Komisji zalecenia dla wszelkich zmian.

Artykuł 30

Zgodność między pokładowymi a przytorowymi podsystemami ERTMS

1. Agencja podejmuje decyzje:
 - a) bez uszczerbku dla art. 21 ust. 5 dyrektywy (UE) 2016/797, przed wydaniem zezwolenia na wprowadzenie do obrotu pojazdu wyposażonego w pokładowy podsystem ERTMS, o doradzaniu wnioskodawcom na ich wniosek w sprawie technicznej zgodności między pokładowym podsystemem ERTMS a przytorowym podsystemem ERTMS;
 - b) bez uszczerbku dla art. 17 dyrektywy (UE) 2016/798, po wydaniu zezwolenia na wprowadzenie do obrotu pojazdu wyposażonego w pokładowy podsystem ERTMS, o doradzaniu przedsiębiorstwom kolejowym na ich wniosek, przed rozpoczęciem użytkowania pojazdu wyposażonego w pokładowy podsystem ERTMS, w sprawie operacyjnej zgodności między pokładowym podsystemem ERTMS a przytorowym podsystemem ERTMS.

Do celów niniejszego ustępu Agencja współdziała z odpowiednimi krajowymi organami ds. bezpieczeństwa.

2. Jeżeli przed wydaniem zezwolenia przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa Agencja dowiaduje się lub zostaje poinformowana przez wnioskodawcę za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi zgodnie z art. 19 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/797, że projekt lub specyfikacja projektu zostały zmienione po wydaniu przez Agencję zatwierdzenia zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/797 i że istnieje ryzyko wystąpienia technicznej i operacyjnej niezgodności między przytorowym podsystemem ERTMS a pojazdami wyposażonymi w ERTMS, Agencja współpracuje z zaangażowanymi stronami, w tym z wnioskodawcą i odpowiednim krajowym organem ds. bezpieczeństwa, aby znaleźć wzajemnie akceptowalne rozwiązanie. Jeżeli w ciągu miesiąca od rozpoczęcia procesu koordynacyjnego nie można znaleźć wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, kwestia zostaje przekazana Radzie Odwoławczej do arbitrażu.

3. Jeżeli po wydaniu zezwolenia przez krajowy organ ds. bezpieczeństwa Agencja uzna, że istnieje ryzyko wystąpienia technicznej lub operacyjnej niezgodności między odpowiednimi sieciami i pojazdami wyposażonymi w ERTMS, krajowy organ ds. bezpieczeństwa i Agencja współpracują ze wszystkimi zaangażowanymi stronami, aby bezzwłocznie znaleźć wzajemnie akceptowalne rozwiązanie. Agencja informuje Komisję o takich przypadkach.

Artykuł 31

Wspieranie wdrażania ERTMS i projektów ERTMS

1. Agencja służy Komisji pomocą w zakresie monitorowania wdrażania ERTMS zgodnie z obowiązującym europejskim planem wdrażania. Na wniosek Komisji ułatwia ona koordynację wdrażania ERTMS w transeuropejskich korytarzach transportowych i kolejowych korytarzach towarowych, jak przewiduje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 ⁽¹⁾.

2. Agencja zapewnia podjęcie technicznych działań następczych w odniesieniu do finansowanych przez Unię projektów z zakresu wdrażania ERTMS, w tym – w stosownych przypadkach bez powodowania nieuzasadnionych opóźnień w procedurze – przeprowadzenie analizy dokumentacji przetargowej na etapie zaproszenia do składania ofert. W razie potrzeby Agencja służy także pomocą beneficjentom tych środków unijnych, aby zapewnić pełną zgodność rozwiązań technicznych wdrażanych w ramach projektów z TSI dotyczącymi sterowania, a przez to ich pełną interoperacyjność.

Artykuł 32

Akredytacja laboratoriów

1. Agencja wspiera, w szczególności poprzez wydawanie odpowiednich wytycznych dla jednostek akredytujących, zharmonizowaną akredytację laboratoriów ERTMS zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽²⁾.

2. Agencja informuje państwa członkowskie i Komisję o przypadkach niezgodności z wymogami rozporządzenia (WE) nr 765/2008 w odniesieniu do akredytacji laboratoriów ERTMS.

3. Agencja może uczestniczyć w roli obserwatora we wzajemnych ocenach wymaganych przez rozporządzenie (WE) nr 765/2008.

ROZDZIAŁ 7

ZADANIA AGENCJI DOTYCZĄCE MONITOROWANIA JEDNOLITEGO EUROPEJSKIEGO OBSZARU KOLEJOWEGO

Artykuł 33

Monitorowanie funkcjonowania i procesu podejmowania decyzji przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa

1. Aby wykonywać powierzone jej zadania i wspomagać Komisję w wypełnianiu jej obowiązków wynikających z TFUE, Agencja, w imieniu Komisji, monitoruje funkcjonowanie i proces podejmowania decyzji przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa poprzez kontrole i inspekcje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

2. Agencja jest uprawniona do kontrolowania:
 - a) zdolności krajowych organów ds. bezpieczeństwa do realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem i interoperacyjnością kolei; oraz
 - b) skuteczności prowadzonego przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa monitoringu systemów zarządzania bezpieczeństwem stosowanych przez podmioty, o którym mowa w art. 17 dyrektywy (UE) 2016/798.

Zarząd przyjmuje politykę, metody pracy, procedury oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania niniejszego ustępu, w tym, w stosownych przypadkach, ustalenia dotyczące konsultacji z państwami członkowskimi przed publikacją informacji.

Agencja propaguje włączanie do zespołów kontrolnych wykwalifikowanych kontrolerów z krajowych organów ds. bezpieczeństwa, które nie są przedmiotem danej kontroli. W tym celu Agencja opracowuje wykaz wykwalifikowanych kontrolerów, którym w razie potrzeby zapewni szkolenie.

3. Agencja wydaje sprawozdania z kontroli i przesyła je do zainteresowanego krajowego organu ds. bezpieczeństwa, zainteresowanego państwa członkowskiego oraz do Komisji. Każde sprawozdanie z kontroli zawiera w szczególności wykaz wszelkich braków stwierdzonych przez Agencję oraz zalecenia zmian.

4. Jeżeli Agencja uzna, że braki, o których mowa w ust. 3, uniemożliwiają zainteresowanemu krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa skuteczną realizację jego zadań w odniesieniu do bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, zaleca ona takiemu krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa podjęcie właściwych kroków we wzajemnie uzgodnionym terminie stosownie do wagi danego braku. Zainteresowane państwo członkowskie jest informowane przez Agencję o takim zaleceniu.

5. Jeżeli krajowy organ ds. bezpieczeństwa nie zgadza się z zaleceniem Agencji, o którym mowa w ust. 4, lub jeżeli nie podejmie właściwych kroków, o których mowa w ust. 4, lub jeżeli krajowy organ ds. bezpieczeństwa nie reaguje na zalecenie Agencji w ciągu trzech miesięcy od jego otrzymania, Agencja informuje Komisję.

6. Komisja informuje zainteresowane państwo członkowskie o problemie i zwraca się do niego o zajęcie stanowiska wobec zalecenia, o którym mowa w ust. 4. W przypadku gdy udzielone odpowiedzi zostaną uznane za niewystarczające lub w przypadku gdy państwo członkowskie nie udzieli odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy od wypłynięcia prośby Komisji, Komisja może przyjąć, w stosownym przypadku, właściwe kroki dotyczące działań, jakie mają zostać wdrożone w wyniku kontroli w ciągu sześciu miesięcy.

7. Agencja jest uprawniona do przeprowadzania zapowiedzianych inspekcji w krajowych organach ds. bezpieczeństwa, w celu sprawdzenia określonych obszarów ich działalności i funkcjonowania, w szczególności w celu dokonania przeglądu dokumentacji, procesów i rejestrów związanych z ich zadaniami, o których mowa w dyrektywie (UE) 2016/798. Inspekcje te mogą być przeprowadzane na zasadzie *ad hoc* lub zgodnie z planem opracowanym przez Agencję. Czas trwania inspekcji nie przekracza dwóch dni. Organy krajowe państw członkowskich ułatwiają pracę pracownikom Agencji. Agencja przekazuje Komisji, zainteresowanemu państwu członkowskiemu i zainteresowanemu organowi ds. bezpieczeństwa sprawozdanie z każdej inspekcji.

Politykę, metody pracy i procedurę przeprowadzania inspekcji przyjmuje Zarząd.

Artykuł 34

Monitorowanie notyfikowanych jednostek oceniających zgodność

1. Na użytek art. 41 dyrektywy (UE) 2016/797 Agencja wspiera Komisję w monitorowaniu notyfikowanych jednostek oceniających zgodność poprzez udzielanie pomocy jednostkom akredytującym i właściwym organom krajowym, oraz poprzez kontrole i inspekcje, zgodnie z ust. 2–6.

2. Agencja wspiera zharmonizowaną akredytację notyfikowanych jednostek oceniających zgodność, w szczególności poprzez wydawanie jednostkom akredytującym odpowiednich wytycznych w sprawie kryteriów oceny i procedur pozwalających ustalić, czy jednostki notyfikowane spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale VI dyrektywy (UE) 2016/797, za pośrednictwem europejskiej infrastruktury akredytacji uznanej zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

3. W przypadku notyfikowanych jednostek oceniających zgodność, które nie są akredytowane zgodnie z art. 27 dyrektywy (UE) 2016/797, Agencja może skontrolować ich zdolność do spełnienia wymagań określonych w art. 30 dyrektywy (UE) 2016/797. Procedurę przeprowadzania kontroli przyjmuje Zarząd.
4. Agencja wydaje sprawozdania z kontroli obejmujące czynności, o których mowa w ust. 3, i przysyła je zainteresowanej notyfikowanej jednostce oceniającej zgodność, zainteresowanemu państwu członkowskiemu oraz Komisji. Każde sprawozdanie z kontroli zawiera w szczególności wykaz wszelkich braków stwierdzonych przez Agencję oraz zalecenia zmian. Jeżeli Agencja uzna, że braki te uniemożliwiają zainteresowanej notyfikowanej jednostce oceniającej zgodność skuteczną realizację jej zadań w odniesieniu do interoperacyjności kolei, przyjmuje ona zalecenie, w którym zwraca się do państwa członkowskiego, w którym dana jednostka notyfikowana ma siedzibę, aby podjęło odpowiednie kroki we wzajemnie uzgodnionym terminie, który zostanie określony z uwzględnieniem wagi danego braku.
5. Jeżeli państwo członkowskie nie zgadza się z zaleceniem, o którym mowa w ust. 4, lub jeżeli nie podejmie właściwych kroków, o których mowa w ust. 4, lub jeżeli notyfikowana jednostka nie reaguje na zalecenie Agencji w ciągu trzech miesięcy od jego otrzymania, Agencja informuje Komisję. Komisja informuje zainteresowane państwo członkowskie o problemie i zwraca się do niego o zajęcie stanowiska wobec zalecenia. W przypadku gdy udzielone odpowiedzi zostaną uznane za niewystarczające lub w przypadku gdy państwo członkowskie nie udzieli odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy od wpłynięcia prośby Komisji, Komisja może w ciągu sześciu miesięcy przyjąć decyzję.
6. Agencja jest uprawniona do przeprowadzania zapowiedzianych lub niezapowiedzianych inspekcji w notyfikowanych jednostkach oceniających zgodność, w celu sprawdzenia określonych obszarów ich działalności i funkcjonowania, a w szczególności w celu dokonania przeglądu dokumentacji, certyfikatów i rejestrów związanych z ich zadaniami, o których mowa w art. 41 dyrektywy (UE) 2016/797. W przypadku organów akredytowanych Agencja współpracuje z odpowiednimi krajowymi jednostkami akredytacyjnymi. W przypadku jednostek oceniających zgodność, które nie są akredytowane, Agencja współpracuje z odpowiednimi organami krajowymi, które uznały zainteresowane jednostki notyfikowane. Inspekcje te mogą być przeprowadzane na zasadzie *ad hoc* lub zgodnie z polityką, metodami pracy i procedurami opracowanymi przez Agencję. Czas trwania inspekcji nie przekracza dwóch dni. Notyfikowane jednostki oceniające zgodność ułatwiają pracę pracownikom Agencji. Agencja przekazuje Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu sprawozdanie z każdej inspekcji.

Artykuł 35

Monitorowanie postępów w zakresie bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei

1. Agencja, wraz z krajowymi organami dochodzeniowymi, zbiera stosowne dane na temat wypadków i incydentów oraz uwzględnia wkład krajowych organów dochodzeniowych w bezpieczeństwo systemu kolei Unii.
2. Agencja monitoruje ogólne wyniki systemu kolei Unii pod kątem bezpieczeństwa. Agencja może w szczególności zwrócić się o pomoc organów, o których mowa w art. 38, w tym o pomoc w formie zbierania danych i dostępu do wyników wzajemnej oceny zgodnie z art. 22 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/798. Agencja wykorzystuje także dane zebrane przez Eurostat i współpracuje z tą instytucją w celu uniknięcia powielania pracy i aby zapewnić spójność metodologiczną między CSI a wskaźnikami stosowanymi w odniesieniu do innych rodzajów transportu.
3. Na wniosek Komisji Agencja wydaje zalecenia na temat sposobu zwiększenia interoperacyjności systemu kolei Unii, w szczególności poprzez usprawnienie koordynacji między przedsiębiorstwami kolejowymi i zarządcami infrastruktury lub między samymi zarządcami infrastruktury.
4. Agencja monitoruje postęp prac w zakresie bezpieczeństwa i interoperacyjności systemu kolei Unii. Co dwa lata przekazuje ona Komisji i publikuje sprawozdanie z postępu prac w zakresie bezpieczeństwa i interoperacyjności w jednolitym europejskim obszarze kolejowym.

5. Na wniosek Komisji Agencja sporządza sprawozdania na temat stanu wdrożenia i stosowania ustawodawstwa Unii z zakresu bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei w danym państwie członkowskim.
6. Na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji Agencja dokonuje przeglądu poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności systemu kolei Unii i tworzy specjalistyczne narzędzie do tego celu zgodnie z art. 53 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/797.

ROZDZIAŁ 8

INNE ZADANIA AGENCJI

Artykuł 36

Personel kolejowy

1. Agencja realizuje odpowiednie zadania dotyczące personelu kolejowego określone w art. 4, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 i 37 dyrektywy 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
2. Komisja może zwrócić się do Agencji o wykonanie innych zadań dotyczących personelu kolejowego zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE oraz o wydanie zaleceń dotyczących personelu kolejowego odpowiedzialnego za zadania dotyczące bezpieczeństwa nieobjęte dyrektywą 2007/59/WE.
3. Agencja konsultuje się z krajowymi organami właściwymi w kwestiach dotyczących personelu kolejowego w związku z zadaniami, o których mowa w ust. 1 i 2. Agencja może wspierać współpracę między tymi organami, w tym poprzez organizowanie odpowiednich spotkań z ich przedstawicielami.

Artykuł 37

Rejestry i ich dostępność

1. Agencja ustanawia i prowadzi, w stosownych przypadkach we współpracy z właściwymi podmiotami krajowymi:
 - a) europejski rejestr pojazdów zgodnie z art. 47 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - b) europejski rejestr dopuszczonych typów pojazdów zgodnie z art. 48 dyrektywy (UE) 2016/797.
2. Agencja pełni rolę organu systemowego w odniesieniu do wszystkich rejestrów i baz danych, o których mowa w dyrektywie (UE) 2016/797, dyrektywie (UE) 2016/798 i dyrektywie 2007/59/WE. Jej obowiązki w tym zakresie obejmują w szczególności:
 - a) opracowywanie i utrzymywanie specyfikacji rejestrów;
 - b) koordynowanie zmian w państwach członkowskich w odniesieniu do rejestrów;
 - c) udzielanie wytycznych w sprawie rejestrów odpowiednim zainteresowanym stronom;
 - d) przedstawianie zaleceń Komisji odnośnie do usprawnień specyfikacji istniejących rejestrów – w tym, w razie potrzeby, uproszczenia i usuwania zbędnych informacji – oraz ewentualnej konieczności utworzenia nowych rejestrów, na podstawie analizy kosztów i korzyści.
3. Agencja udostępnia publicznie następujące dokumenty i rejestry przewidziane w dyrektywie (UE) 2016/797 i dyrektywie (UE) 2016/798:
 - a) deklaracje WE weryfikacji podsystemów;
 - b) deklaracje WE o zgodności składników interoperacyjności i deklaracje WE o przydatności do stosowania składników interoperacyjności;
 - c) licencje wydane zgodnie z art. 24 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE ⁽²⁾;
 - d) jednolite certyfikaty bezpieczeństwa wydane zgodnie z art. 10 dyrektywy (UE) 2016/798;
 - e) sprawozdania z dochodzeń przesłane Agencji zgodnie z art. 24 dyrektywy (UE) 2016/798;
 - f) przepisy krajowe zgłaszane Komisji zgodnie z art. 8 dyrektywy (UE) 2016/798 oraz art. 14 dyrektywy (UE) 2016/797;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32).

- g) rejestry pojazdów, o których mowa w art. 47 dyrektywy (UE) 2016/797 w tym w postaci linków do odpowiednich rejestrów krajowych;
 - h) rejestry infrastruktury, w tym w postaci linków do odpowiednich krajowych rejestrów;
 - i) rejestry dotyczące podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie oraz organów certyfikacji takich podmiotów;
 - j) europejski rejestr dopuszczonych typów pojazdów zgodnie z art. 48 dyrektywy (UE) 2016/797;
 - k) rejestr wniosków o zmiany i planowanych zmian specyfikacji ERTMS zgodnie z art. 28 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - l) rejestr wniosków o zmiany i planowanych zmian specyfikacji TSI dla aplikacji telematycznych dla pasażerów („TAP”) oraz dla aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych („TAF”) zgodnie z art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - m) rejestr oznaczeń dysponentów pojazdów prowadzony przez Agencję zgodnie z TSI dotyczącymi funkcjonowania ruchu kolejowego i zarządzania nim;
 - n) sprawozdania dotyczące jakości wydawane zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
4. Rozwiązania praktyczne regulujące kwestię przesyłania dokumentów, o których mowa w ust. 3, są omawiane i uzgadniane przez Komisję i państwa członkowskie na podstawie projektu przygotowanego przez Agencję.
5. Przesyłając dokumenty, o których mowa w ust. 3, zainteresowane podmioty mogą wskazywać, które dokumenty nie mogą zostać upublicznione ze względów bezpieczeństwa.

6. Krajowe organy odpowiedzialne za wydawanie licencji, o których mowa w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu, powiadamiają Agencję o każdej decyzji dotyczącej wydania, odnowienia, zmiany lub cofnięcia tych licencji, zgodnie z dyrektywą 2012/34/UE.

Krajowe organy ds. bezpieczeństwa odpowiedzialne za wydawanie jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 3 lit. d) niniejszego artykułu, powiadamiają Agencję – zgodnie z art. 10 ust. 16 dyrektywy (UE) 2016/798 – o każdej decyzji dotyczącej wydania, odnowienia, zmiany, ograniczenia lub cofnięcia tych certyfikatów.

7. Agencja może włączyć do dostępnej publicznie bazy danych dowolny dokument publiczny lub link, który ma znaczenie dla celów niniejszego rozporządzenia, uwzględniając obowiązujące ustawodawstwo Unii dotyczące ochrony danych.

Artykuł 38

Współpraca pomiędzy krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, organami dochodzeniowymi i organizacjami przedstawicielskimi

1. Agencja ustanawia sieć krajowych organów ds. bezpieczeństwa, o których mowa w art. 16 dyrektywy (UE) 2016/798. Agencja zapewnia sieci obsługę sekretariatu.
2. Agencja wspiera organy dochodzeniowe zgodnie z art. 22 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/798. Aby ułatwić współpracę pomiędzy organami dochodzeniowymi, Agencja udostępnia sekretariat, który jest organizowany niezależnie od funkcji Agencji dotyczących certyfikacji bezpieczeństwa przedsiębiorstw kolejowych i zezwoleń na wprowadzanie pojazdów do obrotu.
3. Cele współpracy między organami, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności:
 - a) wymianę informacji dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei;
 - b) promowanie dobrych praktyk i popularyzacja odpowiedniej wiedzy;
 - c) dostarczanie Agencji danych na temat bezpieczeństwa kolei, w szczególności danych dotyczących CSI.

Agencja ułatwia współpracę krajowych organów ds. bezpieczeństwa i krajowych organów dochodzeniowych, w szczególności poprzez organizowanie wspólnych spotkań.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14),

4. Agencja może ustanowić sieć organizacji przedstawicielskich z sektora kolejowego działających na szczeblu unijnym. Wykaz tych organizacji ustala Komisja. Agencja może zapewniać sieci obsługę sekretariatu. Do zadań sieci należy w szczególności:

- a) wymiana informacji dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei;
- b) promowanie dobrych praktyk i popularyzacja odpowiedniej wiedzy;
- c) dostarczanie Agencji danych na temat bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei.

5. Sieci i organy, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu, mogą wydawać komentarze do projektów opinii, o których mowa w art. 10 ust. 2.

6. Agencja może ustanowić inne sieci z udziałem podmiotów lub organów odpowiadających za część systemu kolei Unii.

7. Komisja może uczestniczyć w posiedzeniach sieci, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 39

Komunikacja i rozpowszechnianie

Agencja przekazuje właściwym zainteresowanym stronom informacje o ramach Unii w zakresie prawodawstwa kolejowego oraz ewolucji norm i wytycznych oraz popularyzuje wśród nich wiedzę na ich temat, zgodnie ze stosownymi planami informowania i popularyzacji wiedzy przyjętymi przez Zarząd na podstawie projektu przygotowanego przez Agencję. Plany te są regularnie aktualizowane przez Zarząd w oparciu o analizę potrzeb.

Artykuł 40

Badania i wspieranie innowacji

1. Na wniosek Komisji lub z własnej inicjatywy z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 52 ust. 4, Agencja bierze udział w działaniach badawczych w dziedzinie kolei na szczeblu Unii, w tym poprzez wspieranie odpowiednich służb Komisji i organizacji przedstawicielskich. Taki udział pozostaje bez uszczerbku dla innych działań badawczych na szczeblu Unii.

2. Komisja może powierzyć Agencji zadanie wspierania innowacji w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, w szczególności korzystania z nowych technologii informatycznych, informacji dotyczących rozkładu jazdy oraz z systemów śledzenia i kontroli.

Artykuł 41

Pomoc na rzecz Komisji

Na wniosek Komisji Agencja wspomaga ją we wdrażaniu ustawodawstwa Unii mającego na celu zwiększenie stopnia interoperacyjności systemów kolejowych i opracowanie wspólnego podejścia do bezpieczeństwa systemu kolei Unii.

Takie wsparcie może obejmować doradztwo techniczne w kwestiach wymagających szczególnej wiedzy oraz zbieranie informacji poprzez sieci, o których mowa w art. 38.

Artykuł 42

Pomoc przy ocenianiu projektów kolejowych

Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w art. 7 dyrektywy (UE) 2016/797, Agencja – na wniosek Komisji – analizuje, pod kątem bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei, każdy projekt obejmujący projektowanie, budowę, odnowienie lub modernizację jakiegokolwiek podsystemu, w sprawie którego złożono wniosek o finansowanie ze środków unijnych.

Agencja wydaje opinię na temat zgodności projektu z właściwym prawodawstwem z dziedziny bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei w terminie, którego długość uzgadnia z Komisją i który nie może przekroczyć dwóch miesięcy, biorąc pod uwagę znaczenie danego projektu i dostępności zasobów.

Artykuł 43

Pomoc na rzecz państw członkowskich, państw kandydujących i zainteresowanych stron

1. Na wniosek Komisji, państwa członkowskie, państwa kandydujące lub sieci, o których mowa w art. 38, Agencja podejmuje się organizacji szkoleń i innych odpowiednich działań dotyczących stosowania i objaśniania prawodawstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei oraz powiązanych produktów Agencji, takich jak rejestry, wytyczne i zalecenia wykonawcze.
2. Zarząd określa charakter i zakres działań, o których mowa w ust. 1, w tym ewentualny wpływ na zasoby, i uwzględnia go w dokumencie programowym Agencji. O ile nie uzgodniono inaczej, koszty takiej pomocy ponoszą strony występujące z wnioskiem.

Artykuł 44

Stosunki międzynarodowe

1. W zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz bez uszczerbku dla stosownych kompetencji państw członkowskich, instytucji Unii oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Agencja może wzmacniać koordynację z organizacjami międzynarodowymi na podstawie zawartych umów oraz rozwijać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi i administracjami państw trzecich właściwymi w kwestiach podlegających działalności Agencji, aby śledzić na bieżąco rozwój nauki i techniki oraz zapewniać promowanie prawodawstwa kolejowego i norm kolejowych Unii.
2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, nie mogą nakładać zobowiązań prawnych na Unię i jej państwa członkowskie ani uniemożliwiać państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi i administracjami państw trzecich, o których mowa w ust. 1. Takie porozumienia dwustronne lub wielostronne oraz współpraca muszą zostać wcześniej omówione z Komisją, która otrzymuje na ich temat okresowe sprawozdania. Zarząd jest należycie informowany o tych porozumieniach dwustronnych lub wielostronnych.
3. Zarząd przyjmuje strategię w zakresie stosunków z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi w kwestiach podlegających kompetencjom Agencji. Strategia ta zostaje uwzględniona w dokumencie programowym Agencji, wraz z określeniem przeznaczonych na nią zasobów.

Artykuł 45

Koordynacja w odniesieniu do części zamiennych

Agencja przyczynia się do identyfikacji potencjalnych wymiennych części zamiennych, które mają zostać znormalizowane, w tym głównych interfejsów takich części zamiennych. W tym celu Agencja może ustanowić grupę roboczą w celu koordynowania działań odpowiednich zainteresowanych stron, i może nawiązać kontakty z europejskimi organami normalizacyjnymi. Agencja przedstawia Komisji odpowiednie zalecenia.

ROZDZIAŁ 9

STRUKTURA ORGANIZACYJNA AGENCJI

Artykuł 46

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę administracyjną i kierowniczą Agencji tworzą:

- a) Zarząd, który pełni funkcje określone w art. 51;
- b) Rada Wykonawcza, która pełni funkcje określone w art. 53;

- c) Dyrektor Wykonawczy, który wykonuje obowiązki określone w art. 54;
- d) Rada Odwoławcza lub Rady Odwoławcze, które wykonują funkcje określone w art. 58–62.

Artykuł 47

Skład Zarządu

1. W skład Zarządu wchodzi jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji; każdy przedstawiciel ma prawo głosu.

W skład Zarządu wchodzi także sześciu przedstawicieli – bez prawa głosu – reprezentujących na szczeblu europejskim następujące zainteresowane strony:

- a) przedsiębiorstwa kolejowe;
- b) zarządców infrastruktury;
- c) przemysł kolejowy;
- d) organizacje związków zawodowych;
- e) pasażerów;
- f) klientów przewozów towarowych.

Dla każdej z tych zainteresowanych stron Komisja powołuje przedstawiciela i jego zastępcę wybranych z listy czterech nazwisk przedłożonej przez poszczególne organizacje europejskie.

2. Członkowie Zarządu i ich zastępcy zostają powołani na podstawie ich wiedzy na temat głównej działalności Agencji, z uwzględnieniem stosownych umiejętności z zakresu zarządzania, administracji i planowania budżetu. Wszystkie strony starają się ograniczyć rotację swoich przedstawicieli w Zarządzie, aby zapewnić ciągłość prac Zarządu. Wszystkie strony starają się osiągnąć równowagę płci w Zarządzie.

3. Państwa członkowskie i Komisja powołują członków Zarządu oraz ich odpowiednich zastępców, którzy zastępują danych członków pod ich nieobecność.

4. Kadencja członków trwa cztery lata i może zostać odnowiona.

5. W stosownych przypadkach udział przedstawicieli państw trzecich i warunki takiego udziału są ustanowione w porozumieniach, o których mowa w art. 75.

Artykuł 48

Przewodniczący Zarządu

1. Zarząd wybiera, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, przewodniczącego spośród przedstawicieli państw członkowskich oraz jego zastępcę spośród swoich członków.

Zastępca przewodniczącego zastępuje przewodniczącego w przypadku, gdy ten ostatni nie może wykonywać swoich obowiązków.

2. Kadencja przewodniczącego i jego zastępcy trwa cztery lata i może zostać odnowiona jednokrotnie. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków Zarządu, ich kadencja także kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 49

Posiedzenia

1. Posiedzenia Zarządu są prowadzone zgodnie z jego regulaminem wewnętrznym oraz są zwoływane przez przewodniczącego Zarządu. Dyrektor Wykonawczy Agencji bierze udział w posiedzeniach oprócz sytuacji, kiedy jego udział mógłby doprowadzić do konfliktu interesów, zgodnie z decyzją przewodniczącego, lub kiedy Zarząd ma podjąć decyzję dotyczącą art. 70, zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. i).

Zarząd może zaprosić na posiedzenie w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia dotycząca konkretnego punktu porządku obrad jest pożądana.

2. Posiedzenia Zarządu zwołuje się co najmniej dwa razy w roku. Zarząd zbiera się także z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji, większości składu Zarządu lub jednej trzeciej przedstawicieli państw członkowskich w Zarządzie.

3. W przypadku zaistnienia kwestii poufności lub konfliktu interesów Zarząd może podjąć decyzję o zbadaniu określonych punktów porządku obrad bez obecności zainteresowanych członków. Nie narusza to prawa państw członkowskich i Komisji do bycia reprezentowanym przez zastępcę lub jakąkolwiek inną osobę. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego przepisu zostają określone w regulaminie wewnętrznym Zarządu.

Artykuł 50

Głosowanie

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, Zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków uprawnionych do głosowania. Każdy członek uprawniony do głosowania ma jeden głos.

Artykuł 51

Funkcje Zarządu

1. Aby zapewnić wykonywanie zadań przez Agencję, Zarząd:
 - a) przyjmuje roczne sprawozdanie dotyczące działalności Agencji za poprzedni rok, do dnia 1 lipca przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz udostępnia je publicznie;
 - b) corocznie przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, po otrzymaniu opinii Komisji oraz zgodnie z art. 52, dokument programowy Agencji;
 - c) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, roczny budżet Agencji oraz pełni inne funkcje związane z tym budżetem, zgodnie z rozdziałem 10;
 - d) ustanawia procedury podejmowania decyzji przez Dyrektora Wykonawczego;
 - e) przyjmuje politykę, metody pracy i procedury dotyczące wizytacji, kontroli i inspekcji zgodnie z art. 11, 33 i 34;
 - f) ustanawia swój regulamin wewnętrzny;
 - g) przyjmuje i aktualizuje plany informowania i popularyzacji wiedzy, o których mowa w art. 39;
 - h) z zastrzeżeniem ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do pracowników Agencji – uprawnienia przyznane organowi powołującemu oraz organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę przez regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Unii (zwane dalej „regulaminem pracowniczym” oraz „warunkami zatrudnienia innych pracowników”), ustanowione w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾;
 - i) podejmuje uzasadnione decyzje dotyczące uchylania immunitetu zgodnie z art. 17 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
 - j) przedstawia Komisji do zatwierdzenia przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i do warunków zatrudnienia innych pracowników, jeżeli różnią się one od tych przyjętych przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 110 regulaminu pracowniczego;
 - k) powołuje Dyrektora Wykonawczego i może, w stosownych przypadkach, przedłużyć jego kadencję lub odwołać go ze stanowiska, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, zgodnie z art. 68;
 - l) powołuje członków Rady Wykonawczej, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, zgodnie z art. 53;

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

- m) przyjmuje mandat dotyczący zadań Rady Wykonawczej, o którym mowa w art. 53;
- n) przyjmuje decyzje dotyczące ustaleń, o których mowa w art. 75 ust. 2;
- o) powołuje i odwołuje członków Rad Odwoławczych, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, zgodnie z art. 55 i art. 56 ust. 4;
- p) przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady oddelegowania do Agencji ekspertów krajowych, zgodnie z art. 69;
- q) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, która jest proporcjonalna do istniejących zagrożeń i uwzględnia analizę kosztów i korzyści wynikających z przyjmowanych środków;
- r) zapewnia podjęcie odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz z innych wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, sprawdzając, czy Dyrektor Wykonawczy podjął odpowiednie działania;
- s) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do członków Zarządu i Rad Odwoławczych oraz uczestników prac grup roboczych i innych grup, o których mowa w art. 5 ust. 2, a także innych pracowników nieobjętych regulaminem pracowniczym. Przepisy takie obejmują przepisy dotyczące deklaracji interesów i, w stosownych przypadkach, sytuacji po ustaniu stosunku pracy;
- t) przyjmuje wytyczne i wykaz głównych elementów, które mają zostać umieszczone w umowach o współpracy, które mają zostać zawarte między Agencją a krajowymi organami ds. bezpieczeństwa, z uwzględnieniem przepisów art. 76;
- u) przyjmuje ramowy model podziału finansowego środków pochodzących z honorariów i opłat wnoszonych przez wnioskodawcę, o których mowa w art. 76 ust. 2, na użytek art. 14, 20 i 21;
- v) określa procedury współpracy Agencji i jej pracowników w krajowych postępowaniach sądowych;
- w) przyjmuje regulaminy grup roboczych i innych grup oraz rozpiętość siatki zwrotu wydatków ich członków związanych z przejazdami i utrzymaniem, o których mowa w art. 5 ust. 5 i 9;
- x) mianuje spośród swoich członków obserwatora, aby śledził stosowaną przez Komisję procedurę doboru prowadzącą do mianowania Dyrektora Wykonawczego;
- y) przyjmuje właściwe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1 ⁽¹⁾, zgodnie z zasadami głosowania określonymi w art. 74 ust. 1.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 110 regulaminu pracowniczego Zarząd przyjmuje – stosując art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników – decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego Dyrektorowi Wykonawczemu i określającą warunki, zgodnie z którymi możliwe jest zawieszenie przekazania tych uprawnień. Dyrektor Wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazywania tych uprawnień. Dyrektor Wykonawczy informuje Zarząd o takim dalszym przekazaniu uprawnień.

Wykonując przepisy akapitu pierwszego, jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, Zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego Dyrektorowi Wykonawczemu i uprawnienia przekazane przez niego oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż Dyrektor Wykonawczy. Osoba, której przekazano uprawnienia, składa Zarządowi sprawozdanie z wykonania tego przekazania uprawnień.

Artykuł 52

Dokument programowy

1. Do dnia 30 listopada każdego roku Zarząd przyjmuje dokument programowy zawierający programy roczne i wieloletnie, uwzględniając opinię Komisji, a następnie przekazuje go państwom członkowskim, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz sieciom, o których mowa w art. 38. Roczny program prac określa działania, jakie Agencja ma przeprowadzić w nadchodzącym roku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

Zarząd ustanawia odpowiednie procedury, które mają być stosowane w przypadku przyjmowania dokumentu programowego, w tym procedurę zasięgnięcia opinii odpowiednich zainteresowanych podmiotów.

2. Dokument programowy staje się ostateczny po końcowym uchwaleniu budżetu ogólnego Unii, a w razie potrzeby podlega odpowiednim dostosowaniom.

Jeżeli w terminie 15 dni od daty przyjęcia dokumentu programowego Komisja wyrazi swoją dezaprobatę wobec tego dokumentu, Zarząd ponownie analizuje program i przyjmuje go, z ewentualnymi zmianami, w terminie dwóch miesięcy w drugim czytaniu większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, w tym wszystkich przedstawicieli Komisji, albo jednogłośnie głosami przedstawicieli państw członkowskich.

3. Roczny program prac Agencji określa cele każdego przewidzianego działania. Zasadniczo każde działanie jest wyraźnie powiązane z zasobami budżetowymi i ludzkimi niezbędnymi do jego realizacji, zgodnie z zasadami budżetowania zadaniowego i zarządzania kosztami działań oraz procedurą wstępnej oceny skutków przewidzianą w art. 8 ust. 2.

4. Zarząd – w razie potrzeby – zmienia przyjęty dokument programowy w sytuacji, gdy Agencji powierza się nowe zadanie. Dodanie takiego nowego zadania uwarunkowane jest przeprowadzeniem analizy skutków, jakie niesie ono ze sobą pod kątem zasobów ludzkich i budżetowych – zgodnie z art. 8 ust. 2 – oraz może wiązać się z decyzją o opóźnieniu realizacji innych zadań.

5. Wieloletni program prac Agencji określa ogólne programowanie strategiczne, w tym cele, oczekiwane rezultaty i wskaźniki wykonania. Obejmuje on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i pracowników. Zasięga się opinii Parlamentu Europejskiego o projekcie wieloletniego programu prac.

Programowanie w zakresie zasobów jest aktualizowane co roku. Programowanie strategiczne jest uaktualniane w stosownych przypadkach, w szczególności w celu uwzględnienia wyników oceny i przeglądu, o których mowa w art. 82.

Artykuł 53

Rada Wykonawcza

1. Zarząd jest wspierany przez Radę Wykonawczą.

2. Rada Wykonawcza opracowuje decyzje przyjmowane przez Zarząd. W sytuacji pilnej potrzeby Rada Wykonawcza podejmuje określone decyzje tymczasowe w imieniu Zarządu, w szczególności w kwestiach administracyjnych i budżetowych, na podstawie mandatu uzyskanego od Zarządu.

Rada Wykonawcza zapewnia wraz z Zarządem podjęcie odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z dochodzeń OLAF-u oraz z innych wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, w tym za pomocą odpowiednich działań Dyrektora Wykonawczego.

Nie naruszając obowiązków Dyrektora Wykonawczego określonych w art. 54, Rada Wykonawcza służy mu pomocą i doradztwem w zakresie wdrażania decyzji Zarządu, mając na uwadze wzmocnienie nadzoru nad zarządzaniem administracyjnym i budżetowym.

3. Skład Rady Wykonawczej jest następujący:

- a) przewodniczący Zarządu;
- b) czterech innych przedstawicieli państw członkowskich w Zarządzie; oraz
- c) jeden z przedstawicieli Komisji w Zarządzie.

Przewodniczący Zarządu jest również przewodniczącym Rady Wykonawczej.

Zarząd powołuje czterech przedstawicieli państw członkowskich i ich zastępców na podstawie ich odpowiednich kompetencji i doświadczenia. Powołując ich, Zarząd dąży do zrównoważonej reprezentacji płci w Radzie Wykonawczej.

4. Kadencja członków Rady Wykonawczej trwa tyle samo co kadencja członków Zarządu, chyba że Zarząd podejmie decyzję o krótszej kadencji.

5. Posiedzenia Rady Wykonawczej zwołuje się co najmniej raz na trzy miesiące i, jeżeli to możliwe, nie mniej niż dwa tygodnie przed posiedzeniem Zarządu. Przewodniczący Rady Wykonawczej zwołuje dodatkowe posiedzenia na wniosek jej członków lub na wniosek Zarządu.

6. Zarząd ustanawia regulamin Rady Wykonawczej, jest okresowo informowany o pracach Rady Wykonawczej i ma dostęp do jej dokumentów.

Artykuł 54

Obowiązki Dyrektora Wykonawczego

1. Agencja zarządzana jest przez Dyrektora Wykonawczego, który dysponuje pełną samodzielnością w wypełnianiu swoich zadań. Dyrektor Wykonawczy odpowiada za podejmowane przez siebie działania przed Zarządem.

2. Nie naruszając uprawnień Komisji, Zarządu ani Rady Wykonawczej, Dyrektor Wykonawczy nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu.

3. Na żądanie Parlamentu Europejskiego lub Rady Dyrektor Wykonawczy przedstawia odpowiedniej instytucji sprawozdanie z realizacji powierzonych mu zadań.

4. Dyrektor Wykonawczy jest prawnym przedstawicielem Agencji oraz przyjmuje decyzje, zalecenia, opinie i inne formalne akty Agencji.

5. Dyrektor Wykonawczy jest odpowiedzialny za zarządzanie administracyjne Agencją oraz za realizację jej zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności Dyrektor Wykonawczy jest odpowiedzialny za:

- a) bieżące kierowanie Agencją;
- b) wdrażanie decyzji przyjętych przez Zarząd;
- c) opracowywanie dokumentu programowego oraz przekazywanie go Zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją;
- d) wdrażanie dokumentu programowego oraz – w miarę możliwości – odpowiadanie na wnioski o pomoc ze strony Komisji w związku z zadaniami Agencji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- e) przygotowanie skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności Agencji, w tym oświadczenie urzędnika zatwierdzającego, w którym wskazuje on, czy posiada wystarczającą pewność, zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013 i art. 51 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, i przedstawienie go Zarządowi do oceny i przyjęcia;
- f) podejmowanie niezbędnych kroków, w szczególności przyjmowanie wewnętrznych instrukcji administracyjnych i publikowanie zarządzeń, celem zapewnienia działania Agencji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- g) ustanowienie skutecznego systemu monitorowania celem umożliwienia porównania wyników pracy Agencji z jej celami operacyjnymi i ustanowienie systemu regularnych ocen zgodnego z uznanymi normami zawodowymi;
- h) coroczne opracowywanie projektu sprawozdania ogólnego na podstawie systemów monitorowania i oceny, o których mowa w lit. g), oraz przekazywanie go Zarządowi;
- i) opracowywanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Agencji na podstawie art. 64 i wykonywanie budżetu na podstawie art. 65;
- j) podejmowanie niezbędnych kroków w celu dostosowywania się do działań sieci krajowych organów ds. bezpieczeństwa, organów dochodzeniowych i organizacji przedstawicielskich, o których mowa w art. 38;

- k) opracowywanie planu działań następczych w odniesieniu do wniosków z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen oraz z dochodzeń OLAF-u, a także składanie sprawozdań z postępu prac przekazywanego dwa razy w roku Komisji i regularnie Zarządowi;
- l) chronienie interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także – w stosownych przypadkach – zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar administracyjnych i finansowych;
- m) opracowywanie strategii zwalczania nadużyć finansowych w Agencji i przedstawianie jej Zarządowi do zatwierdzenia;
- n) opracowywanie projektu regulaminu finansowego Agencji przyjmowanego przez Zarząd zgodnie z art. 66 oraz przepisów wykonawczych do tego regulaminu;
- o) zawieranie w imieniu Agencji umów o współpracy z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa zgodnie z art. 76.

Artykuł 55

Ustanowienie i skład Rad Odwoławczych

1. Decyzją Zarządu Agencja ustanawia co najmniej jedną Radę Odwoławczą, odpowiedzialną za procedury odwoławcze i arbitrażowe, o których mowa w art. 58 i 61.
2. W skład każdej Rady Odwoławczej wchodzi przewodniczący i dwóch innych członków. Mają oni zastępców, którzy reprezentują ich w razie ich nieobecności lub w przypadku konfliktu interesów.
3. Decyzje o powołaniu i składzie Rad Odwoławczych podejmuje się w każdym przypadku z osobna. Alternatywnie, Rada Odwoławcza może zostać powołana jako stały organ na okres maksymalnie czterech lat. W obu przypadkach zastosowanie ma następująca procedura:
 - a) Komisja opracowuje listę wykwalifikowanych ekspertów na podstawie odnośnych kompetencji i doświadczenia i w następstwie otwartej procedury doboru;
 - b) Zarząd powołuje przewodniczącego, pozostałych członków i ich zastępców z listy, o której mowa w lit. a). W przypadku gdy nie ustanowiono Rady Odwoławczej jako stałego organu, Zarząd bierze pod uwagę charakter i przedmiot odwołania lub arbitrażu i unika wszelkich konfliktów interesu zgodnie z art. 57.
4. W przypadku gdy Rada Odwoławcza uzna, że wymaga tego charakter odwołania, może zwrócić się do Zarządu o powołanie dwóch dodatkowych członków i ich zastępców z listy, o której mowa w ust. 3 lit. a).
5. Na wniosek Agencji i po przeprowadzeniu konsultacji z Zarządem, Komisja ustanawia regulamin Rad Odwoławczych, w tym zasady głosowania, procedury odwoławcze i warunki zwrotu wydatków ich członków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 3.
6. Rady Odwoławcze mogą podczas wstępnej fazy procedury wystąpić o opinię ekspertów z danych państw członkowskich, w szczególności by objaśnić dane przepisy prawodawstwa krajowego.

Artykuł 56

Członkowie Rad Odwoławczych

1. W przypadku stałej Rady Odwoławczej kadencja członków Rady Odwoławczej i ich zastępców jest ograniczona do czterech lat i może zostać odnowiona jednokrotnie. W innych przypadkach kadencja jest ograniczona do czasu trwania procedury odwoławczej lub arbitrażowej.
2. Członkowie Rad Odwoławczych są niezależni od wszystkich stron zaangażowanych w procedurę odwoławczą lub arbitrażową i nie mogą pełnić żadnych innych obowiązków w Agencji. Prowadząc dyskusje i podejmując decyzje, nie są oni związani żadnymi instrukcjami i nie podlegają konfliktowi interesów.

3. Członkowie Rad Odwoławczych nie należą do pracowników Agencji i pobierają wynagrodzenie za swój rzeczywisty udział w danej procedurze odwoławczej lub arbitrażowej.
4. Członkowie Rad Odwoławczych nie mogą zostać odwołani w czasie trwania ich kadencji, chyba że istnieją poważne podstawy do takiego odwołania, a Zarząd podejmie decyzję o takim skutku.
5. Członkowie Rad Odwoławczych nie mogą zostać usunięci z listy wykwalifikowanych ekspertów w czasie trwania ich kadencji, chyba że istnieją poważne podstawy do takiego usunięcia, a Komisja podejmie decyzję o takim skutku.

Artykuł 57

Wyłączenie i sprzeciw

1. Członkowie Rad Odwoławczych nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym lub arbitrażowym, jeżeli mają w nim jakikolwiek interes osobisty, jeżeli wcześniej byli zaangażowani jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.
2. W przypadku gdy członek Rady Odwoławczej uzna, że on sam lub inny członek nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym lub arbitrażowym z jakichkolwiek względów, o których mowa w ust. 1, lub z innego powodu, informuje on Radę Odwoławczą, która podejmuje odpowiednio decyzję o wykluczeniu na podstawie przepisów przyjętych przez Zarząd, jak określono w art. 51 ust. 1 lit. s).
3. Każda strona postępowania odwoławczego lub arbitrażowego może zgłosić wniosek o wyłączenie, zgodnie z regulaminem ustanowionym zgodnie z art. 55 ust. 5, wobec któregośkolwiek członka Rady Odwoławczej z powodów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub jeżeli wobec tego członka zachodzi podejrzenie o stronniczość. Żaden sprzeciw nie może odwoływać się do przynależności państwowej danego członka.
4. Sprzeciw na podstawie ust. 3, składa się, pod rygorem niedopuszczalności, przed wszczęciem postępowania przed Radą Odwoławczą lub, jeżeli informacja uzasadniająca sprzeciw zostanie pozyskana po wszczęciu postępowania, w terminie określonym w regulaminie Rady Odwoławczej. Dany członek Rady Odwoławczej jest powiadamiany o sprzeciwie i oświadcza, czy zgadza się na wyłączenie. Jeżeli się na to nie zgadza, Rada Odwoławcza podejmuje decyzję w terminie określonym w jej regulaminie lub, w przypadku braku odpowiedzi, po upływie terminu na udzielenie odpowiedzi.
5. Rady Odwoławcze decydują o działaniu, które ma zostać podjęte w przypadkach określonych w ust. 2, 3 i 4, bez udziału zainteresowanego członka. W celu podjęcia takiej decyzji zainteresowany członek zastępowany jest w Radzie Odwoławczej przez swojego zastępcę. Zarząd jest informowany o decyzjach podjętych przez Radę Odwoławczą.

Artykuł 58

Odwołania od decyzji i zaniechanie działania

1. Do Rady Odwoławczej można wnieść odwołanie od decyzji podjętych przez Agencję zgodnie z art. 14, 20, 21 i 22 lub w przypadku, gdy Agencja nie podejmie działań w mających zastosowanie terminach oraz po zakończeniu rewizji wstępnej, o której mowa w art. 60.
2. Odwołanie wniesione zgodnie z ust. 1 nie ma skutku zawieszającego. Jednak na wniosek zaangażowanych stron Rada Odwoławcza może postanowić, że dane odwołanie ma mieć skutek zawieszający, jeżeli uzna, że okoliczności, takie jak wpływ na bezpieczeństwo, na to pozwalają. W takim przypadku Rada Odwoławcza uzasadnia swoją decyzję.

Artykuł 59

Osoby upoważnione do wniesienia odwołania, termin i wymagania formalne

1. Każda osoba fizyczna lub prawna może złożyć odwołanie od decyzji Agencji skierowanej do tej osoby lub decyzji mającej bezpośrednie i indywidualne zastosowanie wobec tej osoby, zgodnie z art. 14, 20 i 21, lub w przypadku gdy Agencja nie podejmie działań w mających zastosowanie terminach.

2. Odwołanie, wraz z jego uzasadnieniem, jest składane do Agencji w formie pisemnej, zgodnie z zasadami procedury, o której mowa w art. 55 ust. 5, w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia osoby zainteresowanej o podjętej decyzji lub, w razie braku takiego powiadomienia, w terminie dwóch miesięcy od chwili, w której osoba ta dowiedziała się o tej decyzji.

Odwołania dotyczące braku wydania decyzji składa się w formie pisemnej w Agencji w terminie dwóch miesięcy od upływu terminu określonego w stosownym artykule.

Artykuł 60

Rewizja wstępna

1. Jeżeli Agencja uznaje, że odwołanie jest dopuszczalne i dobrze uzasadnione, koryguje decyzję lub podejmuje zaniechane działania, o których mowa w art. 58 ust. 1. Nie ma to zastosowania, gdy decyzja będąca przedmiotem odwołania ma wpływ na inną stronę zaangażowaną w procedurę odwoławczą.

2. Jeżeli decyzja nie została skorygowana w ciągu jednego miesiąca od otrzymania odwołania, Agencja bezzwłocznie podejmuje decyzję o zastosowaniu decyzji lub jej zawieszeniu, przekazując odwołanie do rozstrzygnięcia jednej z Rad Odwoławczych.

Artykuł 61

Procedura arbitrażowa

W przypadku rozbieżności stanowisk między Agencją a krajowym organem ds. bezpieczeństwa lub krajowymi organami ds. bezpieczeństwa na mocy art. 21 ust. 7 i art. 24 dyrektywy (UE) 2016/797 oraz art. 10 ust. 7 i art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy (UE) 2016/798, Rada Odwoławcza powołana do rozstrzygnięcia tej sprawy działa w charakterze rozjemcy na wniosek zainteresowanego krajowego organu ds. bezpieczeństwa lub krajowych organów ds. bezpieczeństwa. W takim przypadku Rada Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie podtrzymania stanowiska Agencji.

Artykuł 62

Rozpatrywanie i rozstrzyganie w sprawach odwołań i arbitrażu

1. Rada Odwoławcza podejmuje decyzję o uznaniu lub odrzuceniu odwołania w terminie trzech miesięcy od złożenia tego odwołania. Przy badaniu odwołania lub pełniąc funkcje rozjemcy, Rada Odwoławcza działa w terminach określonych w jej regulaminie. Tak często, jak to jest niezbędne, wzywa ona strony postępowania odwoławczego do wnoszenia – w określonym terminie – uwag do powiadomień, które do nich skierowała, lub do informacji pochodzących od innych stron postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego są uprawnione do ustnego zgłaszania swoich uwag.

2. Jeżeli chodzi o arbitraż, Agencja podejmuje ostateczną decyzję zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 21 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/797 oraz art. 10 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/798.

3. W przypadku gdy Rada Odwoławcza uzna, że podstawy odwołania są uzasadnione, przekazuje sprawę Agencji. Agencja podejmuje ostateczną decyzję zgodnie z ustaleniami Rady Odwoławczej i przedstawia uzasadnienie tej decyzji. Agencja stosownie informuje strony postępowania odwoławczego.

Artykuł 63

Sprawy wnoszone do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

1. Strony mogą wnosić skargi w sprawie unieważnienia decyzji Agencji zgodnie z art. 14, 20 i 21 lub w sprawie niepodjęcia działań w mającym zastosowanie terminie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyłącznie po wyczerpaniu procedury odwoławczej obowiązującej w Agencji, zgodnie z art. 58.

2. Agencja przyjmuje wszelkie niezbędne środki w celu wykonania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 10

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 64

Budżet

1. Preliminarze wszystkich dochodów i wydatków Agencji są opracowywane na każdy rok budżetowy, stosownie do roku kalendarzowego, i są określane w budżecie Agencji.
2. Bez uszczerbku dla innych zasobów, struktura dochodów Agencji jest następująca:
 - a) wkład Unii i dotacje od organów unijnych;
 - b) wszelkie wkłady państw trzecich biorących udział w pracach Agencji, zgodnie z przepisami art. 75;
 - c) opłaty wnoszone przez wnioskodawców ubiegających się o certyfikaty i zezwolenia wydawane przez Agencję zgodnie z art. 14, 20 i 21 oraz przez posiadaczy tych certyfikatów i zezwoleń;
 - d) opłaty za publikacje, szkolenia i wszelkie inne usługi świadczone przez Agencję;
 - e) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich, państw trzecich lub innych podmiotów, o ile wkłady takie są przejrzyste, jasno oznaczone w budżecie i nie zagrażają niezależności i bezstronności Agencji.
3. Wydatki Agencji obejmują nakłady związane z pracownikami, administracją, infrastrukturą i działalnością.
4. Dochody i wydatki wzajemnie się równoważą.
5. Każdego roku Zarząd, w oparciu o projekt sporządzony przez Dyrektora Wykonawczego zgodnie z zasadą budżetowania zadaniowego, opracowuje preliminarz dochodów i wydatków Agencji na następny rok budżetowy. Preliminarz ten zawiera projekt planu zatrudnienia i jest przekazywany Komisji przez Zarząd najpóźniej do dnia 31 stycznia.
6. Komisja przekazuje preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz ze wstępnym projektem budżetu ogólnego Unii.
7. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii wielkości szacunkowe, jakie uznaje za niezbędne dla planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu, którą ma zostać obciążony budżet ogólny, a następnie przedkłada ten projekt Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 314 TFUE, wraz z opisem i uzasadnieniem wszelkich różnic między preliminarzem Agencji a kwotą dotacji, którą ma zostać obciążony budżet ogólny.
8. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają środki na wkład na rzecz Agencji. Parlament Europejski i Rada przyjmują plan zatrudnienia Agencji.
9. Zarząd przyjmuje budżet większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania. Budżet Agencji staje się ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach zostaje on odpowiednio dostosowany.
10. W przypadku wszelkich inwestycji związanych z nieruchomościami, które mogą mieć znaczny wpływ na budżet Agencji, zastosowanie ma art. 203 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

Artykuł 65

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor Wykonawczy wykonuje budżet Agencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz. U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

2. Do dnia 1 marca po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Agencji przekazuje wstępne sprawozdanie rachunkowe księgowemu Komisji łącznie ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami w odniesieniu do tego roku budżetowego. Księgowy Komisji konsoliduje wstępne sprawozdania rachunkowe instytucji i organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 147 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
 3. Do dnia 31 marca po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła wstępne sprawozdanie rachunkowe Agencji Trybunałowi Obrachunkowemu, łącznie ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za ten rok budżetowy. Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy jest także przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- Trybunał Obrachunkowy sprawdza to sprawozdanie rachunkowe zgodnie z art. 287 TFUE. Trybunał każdego roku publikuje sprawozdanie z działalności Agencji.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnego sprawozdania finansowego Agencji, zgodnie z art. 148 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy sporządza końcowe sprawozdanie finansowe Agencji. Dyrektor Wykonawczy przedstawia to sprawozdanie Zarządowi do zaopiniowania.
 5. Zarząd wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania rachunkowego Agencji.
 6. Księgowy, do dnia 1 lipca po zakończeniu każdego roku budżetowego, przesyła końcowe sprawozdanie rachunkowe Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, wraz z opinią Zarządu.
 7. Końcowe sprawozdanie rachunkowe Agencji jest publikowane.
 8. Do dnia 30 września po zakończeniu każdego roku budżetowego Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Odpowiedź tę przekazuje on także Zarządowi i Komisji.
 9. Dyrektor Wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 165 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
 10. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, w terminie do dnia 15 maja roku N+2 udziela absolutorium Dyrektorowi Wykonawczemu w związku z wykonaniem budżetu za rok N.

Artykuł 66

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie wobec Agencji przyjmowane są przez Zarząd po ich skonsultowaniu z Komisją. Nie mogą one być niezgodne z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013, chyba że taka niezgodność jest wyraźnie konieczna z punktu widzenia funkcjonowania Agencji, a Komisja wyda na nią uprzednią zgodę.

ROZDZIAŁ 11

PERSONEL

Artykuł 67

Przepisy ogólne

1. Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników wraz z przepisami przyjętymi na mocy porozumienia między instytucjami Unii w celu nadania skuteczności temu regulaminowi pracowniczemu stosuje się do pracowników Agencji.
2. Bez uszczerbku dla art. 51 ust. 1 lit. j) niniejszego rozporządzenia, przyjęte przez Komisję przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników, w tym ogólne przepisy wykonawcze, stosuje się analogicznie do pracowników Agencji, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego.

3. Agencja, organizując swoje służby, przyjmuje odpowiednie środki administracyjne, między innymi w drodze strategii szkoleniowych i prewencyjnych, aby uniknąć wszelkich konfliktów interesów.

Artykuł 68

Dyrektor Wykonawczy

1. Dyrektor Wykonawczy zatrudniany jest w Agencji na czas określony, zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników.

2. Dyrektor Wykonawczy jest powoływany przez Zarząd, na podstawie kwalifikacji, udokumentowanych umiejętności administracyjnych i zarządczych oraz odpowiedniej wiedzy i doświadczenia w sektorze transportu, z listy przynajmniej trzech kandydatów zaproponowanych przez Komisję po otwartej i przejrzystej procedurze doboru w następstwie opublikowania ogłoszenia o wakacie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i, w odpowiednich przypadkach, gdzie indziej. Przed podjęciem decyzji przez Zarząd obserwator, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. x), składa sprawozdanie na temat procedury.

Do celów zawarcia umowy w sprawie objęcia stanowiska Dyrektora Wykonawczego Agencję reprezentuje przewodniczący Zarządu.

Przed powołaniem kandydat wybrany przez Zarząd może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania członków tej komisji.

3. Kadencja Dyrektora Wykonawczego trwa pięć lat. Przed upływem tego okresu Komisja przeprowadza ocenę pracy Dyrektora Wykonawczego oraz zadań i wyzwań stojących przed Agencją w przyszłości.

4. Zarząd – działając na wniosek Komisji, która uwzględnia ocenę, o której mowa w ust. 3 – może przedłużyć kadencję Dyrektora Wykonawczego jeden raz, na okres nie dłuższy niż pięć lat.

5. Zarząd informuje Parlament Europejski o zamiarze przedłużenia kadencji Dyrektora Wykonawczego. W ciągu miesiąca poprzedzającego przedłużenie jego kadencji Dyrektor Wykonawczy może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na każde pytanie członków tej komisji.

6. Dyrektor Wykonawczy, którego kadencja została przedłużona, nie może uczestniczyć w kolejnej procedurze doboru na to samo stanowisko po takim przedłużeniu kadencji.

7. Dyrektor Wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji Zarządu działającego na wniosek Komisji lub jednej trzeciej jego członków.

Artykuł 69

Oddelegowani eksperci krajowi i inni pracownicy

Agencja może korzystać z usług oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez Agencję na mocy regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników.

Bez uszczerbku dla przepisów określonych w odpowiedniej decyzji Komisji o oddelegowaniu ekspertów krajowych, które mają zastosowanie do Agencji, Zarząd przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Agencji, w tym zasady zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi oraz odpowiednie ograniczenia w przypadkach, gdy może zostać narażona niezależność i bezstronność ekspertów krajowych.

ROZDZIAŁ 12

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 70

Przywileje i immunitety

Do Agencji i jej pracowników stosuje się Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

*Artykuł 71***Umowa w sprawie siedziby i warunki działania**

1. Jeżeli niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń, jakie należy Agencji zapewnić w przyjmującym państwie członkowskim, i obiektów udostępnianych przez to państwo członkowskie, a także przepisy szczególne mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do Dyrektora Wykonawczego, członków Zarządu, personelu Agencji i do członków ich rodzin, nie są jeszcze dostępne ani nie są jeszcze określone w pisemnym porozumieniu, zawiera się między Agencją a przyjmującym państwem członkowskim porozumienie w sprawie wszystkich tych elementów, zgodnie z porządkiem prawnym przyjmującego państwa członkowskiego i po zatwierdzeniu przez Zarząd oraz nie później niż dnia 16 czerwca 2017 r. Porozumienie to może mieć formę porozumienia w sprawie siedziby.
2. Przyjmujące państwo członkowskie zapewnia najlepsze możliwe warunki zapewniające prawidłowe funkcjonowanie Agencji, w tym wielojęzyczne szkolenie o charakterze europejskim i odpowiednie połączenia transportowe.

*Artykuł 72***Odpowiedzialność**

1. Odpowiedzialność kontraktową Agencji określa prawo mające zastosowanie do danej umowy.
2. Do orzekania na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Agencję właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Agencja, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla prawa państw członkowskich, naprawia wszelkie szkody spowodowane przez jej wydziały lub jej pracowników w trakcie wykonywania ich obowiązków.
4. Do rozstrzygania sporów dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3, właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. Odpowiedzialność osobista pracowników wobec Agencji uregulowana jest przepisami regulaminu pracowniczego lub mającymi do nich zastosowanie warunkami zatrudnienia innych pracowników.

*Artykuł 73***Współpraca z krajowymi organami sądowymi**

W przypadku krajowych postępowań sądowych obejmujących Agencję w związku z wykonywaniem przez nią jej zadań zgodnie z art. 19 i art. 21 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/797 oraz art. 10 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/798, Agencja i jej pracownicy bez zbędnej zwłoki współpracują z właściwymi krajowymi organami sądowymi. Odpowiednie procedury, które mają być stosowane w takich sytuacjach, ustalane są przez Zarząd zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. v).

*Artykuł 74***Ustalenia językowe**

1. W odniesieniu do Agencji stosuje się rozporządzenie nr 1. W razie potrzeby Zarząd przyjmuje odpowiednie przepisy celem wdrożenia tego rozporządzenia.

Na wniosek członka Zarządu decyzja w tym zakresie jest podejmowana jednomyślnie.

2. Tłumaczenia związane z funkcjonowaniem Agencji są wykonywane przez Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

*Artykuł 75***Udział państw trzecich w pracach Agencji**

1. Bez uszczerbku dla art. 44, Agencja jest otwarta na udział państw trzecich, w szczególności państw objętych zakresem europejskiej polityki sąsiedztwa, państw objętych polityką rozszerzenia oraz państw EFTA, które zawarły z Unią porozumienia, na mocy których państwa te przyjęły i stosują prawo unijne, lub równoważne środki krajowe, w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z procedurą określoną w art. 218 TFUE.

2. Zgodnie z odpowiednimi postanowieniami porozumień, o których mowa w ust. 1, między Agencją a zainteresowanymi państwami trzecimi zawiera się porozumienia określające szczegółowe zasady udziału tych państw trzecich w pracach Agencji, w szczególności charakter i zakres takiego udziału. Porozumienia te obejmują postanowienia dotyczące wkładu finansowego i pracowników. Mogą też one przewidywać przedstawicielstwo zainteresowanych państw trzecich, bez prawa głosu, w Zarządzie.

Agencja podpisuje te porozumienia po otrzymaniu zgody Komisji i Zarządu.

Artykuł 76

Współpraca z krajowymi organami i podmiotami

1. Agencja i krajowe organy ds. bezpieczeństwa zawierają porozumienia o współpracy w związku z wdrażaniem art. 14, 20 i 21, uwzględniając art. 51 ust. 1 lit. t).
2. Porozumienia o współpracy mogą być porozumieniami szczegółowymi lub ramowymi i mogą obejmować więcej niż jeden krajowy organ ds. bezpieczeństwa. Zawierają one szczegółowy opis zadań i warunków dotyczących wymaganych rezultatów, terminów ich realizacji oraz określają sposób podziału opłat wnoszonych przez wnioskodawców między Agencję a krajowe organy ds. bezpieczeństwa. Podział taki uwzględnia model ramowy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. u).
3. Porozumienia o współpracy mogą także zawierać szczegółowe ustalenia dotyczące współpracy w przypadku sieci wymagających szczególnej wiedzy fachowej ze względów geograficznych lub historycznych, z uwzględnieniem redukcji kosztów i obciążeń administracyjnych ponoszonych przez wnioskodawcę. W przypadku gdy sieci takie są odizolowane od reszty systemu kolei Unii, szczegółowe ustalenia dotyczące współpracy mogą obejmować możliwość zlecenia zadań odpowiednim krajowym organom ds. bezpieczeństwa, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia sprawnego i proporcjonalnego przydziału zasobów.
4. W przypadku państw członkowskich, w których prześwit toru sieci kolejowej jest różny od prześwitu toru głównej sieci kolejowej na terenie Unii i gdy takie sieci mają takie same wymogi techniczne i operacyjne co sąsiadujące państwa trzecie, wielostronne porozumienie o współpracy obejmuje wszystkie zainteresowane krajowe organy ds. bezpieczeństwa tych państw członkowskich, jak przewidziano w art. 21 ust. 15 dyrektywy (UE) 2016/797 i art. 11 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/798.
5. Porozumienia o współpracy zostają wprowadzone w życie, zanim Agencja podejmie swoje zadania zgodnie z art. 83 ust. 4.
6. Agencja może zawierać porozumienia o współpracy z innymi organami krajowymi oraz właściwymi podmiotami w związku z wdrażaniem art. 14, 20 i 21.
7. Porozumienia o współpracy nie naruszają ogólnej odpowiedzialności Agencji za realizację jej zadań przewidzianych w art. 14, 20 i 21.
8. Agencja i krajowe organy ds. bezpieczeństwa mogą współpracować i dzielić się dobrymi praktykami w odniesieniu do wdrażania dyrektywy (UE) 2016/797 i dyrektywy (UE) 2016/798.

Artykuł 77

Przejrzystość

1. Do dokumentów posiadanych przez Agencję stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).

Zarząd przyjmuje środki praktyczne w celu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 do dnia 16 czerwca 2017 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Decyzje podjęte przez Agencję na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skarg składanych do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub skarg wnoszonych do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, na mocy, odpowiednio, art. 228 i 263 TFUE.

2. Agencja publikuje na swoim portalu internetowym swoje zalecenia, opinie, studia, sprawozdania i wyniki ocen skutków bez uszczerbku dla ust. 1 i po usunięciu wszelkich informacji poufnych.
3. Agencja udostępnia publicznie deklaracje o braku konfliktu interesów członków struktury administracyjnej i kierowniczej Agencji wymienionych w art. 46.

Przetwarzanie przez Agencję danych osobowych podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

4. Zarząd przyjmuje środki służące zapewnieniu, aby Agencja za pośrednictwem swojej strony internetowej przekazywała efektywne, przyjazne dla użytkownika i łatwo dostępne informacje na temat procesów dotyczących interoperacyjności i bezpieczeństwa kolei oraz na temat innych odpowiednich dokumentów kolejowych.

Artykuł 78

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych lub danych szczególnie chronionych

Agencja stosuje zasady zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz informacji nieklasyfikowanych szczególnie chronionych, zgodnie z decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾. Obejmują one, między innymi, przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania tego rodzaju informacji.

Artykuł 79

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Aby wesprzeć zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999, do dnia 16 grudnia 2016 r. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego wewnętrznych postępowań dochodzeniowych prowadzonych przez OLAF i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące wszystkich jej pracowników, wykorzystując szablon zawarty w załączniku do tego porozumienia.
2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Agencji środki unijne.
3. OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 883/2013 oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽³⁾ w celu ustalenia, czy w związku z dotacją lub kontraktem finansowanymi przez Agencję doszło do jakiegokolwiek nadużycia finansowego, korupcji lub dowolnego innego nielegalnego działania ze skutkiem dla interesów finansowych Unii.
4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, 2 i 3, porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzieleniu dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Agencję zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju kontroli i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

ROZDZIAŁ 13

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 80

Akty wykonawcze dotyczące honorariów i opłat

1. Na podstawie zasad określonych w ust. 2 i 3 Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:
 - a) honoraria i opłaty pobierane przez Agencję, w szczególności w drodze stosowania art. 14, 20, 21 i 22; oraz
 - b) warunki płatności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 81 ust. 3.

2. Honoraria i opłaty pobiera się za:
 - a) wydawanie i przedłużanie zezwoleń na wprowadzenie do obrotu pojazdów i typów pojazdów;
 - b) wydawanie i przedłużanie jednolitych certyfikatów bezpieczeństwa;
 - c) świadczenie usług, przy czym honoraria i opłaty pobierane w tym względzie odzwierciedlają rzeczywisty koszt każdego świadczenia;
 - d) wydawanie decyzji dotyczących zatwierdzenia zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/797.

Za rozpatrywanie odwołań można pobierać honoraria i opłaty.

Wszelkie honoraria i opłaty są wyrażane i płatne w euro.

Honoraria i opłaty są ustalane w sposób przejrzysty, uczciwy i jednolity, z uwzględnieniem konkurencyjności europejskiego sektora kolejowego. Nie powinny powodować nakładania zbędnych obciążeń finansowych na wnioskodawców. W stosownych przypadkach uwzględnia się szczególnie potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw, w tym możliwość rozbicia płatności na kilka rat i etapów.

Honorarium za wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia jest ustalane w sposób proporcjonalny z uwzględnieniem różnych etapów procesów udzielania zezwolenia na projekty dotyczące przytorowych urządzeń ERTMS oraz z uwzględnieniem nakładu pracy wymaganego na każdym z tych etapów. Podział honorariów jest jasno odzwierciedlony w księgach rachunkowych.

Termin uiszczenia honorariów i opłat jest ustalany w rozsądnej długości z należywym uwzględnieniem terminów procedur przewidzianych w art. 19 i 21 dyrektywy (UE) 2016/797 oraz art. 10 dyrektywy (UE) 2016/798.

3. Kwoty honorariów i opłat ustala się na takim poziomie, by związane z nimi dochody były wystarczające do pokrycia pełnego kosztu wykonanych usług, w tym odpowiednich kosztów wynikających z zadań przypisanych krajowym organom ds. bezpieczeństwa, zgodnie z art. 76 ust. 2 i 3. W kosztach tych uwzględnia się w szczególności wszelkie wydatki Agencji związane z pracownikami zaangażowanymi w realizację czynności, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w tym proporcjonalne składki wnoszone przez pracodawcę na rzecz systemu emerytalnego. Jeżeli w wyniku świadczenia usług, z tytułu których pobierane są honoraria i opłaty, regularnie generowane jest dodatnie lub ujemne saldo środków, wysokość tych honorariów i opłat musi zostać obowiązkowo poddana weryfikacji. Te honoraria i opłaty stanowią dochody Agencji przeznaczone na określony cel.

Wyznaczając poziomy honorariów i opłat, Komisja uwzględnia:

- a) obszar funkcjonowania certyfikatów;
- b) obszar użytkowania zezwoleń; oraz
- c) rodzaj i zasięg przewozów kolejowych.

*Artykuł 81***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ustanowiony na mocy art. 51 dyrektywy (UE) 2016/797. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy Komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 82***Ocena i przegląd**

1. Przed upływem dnia 16 czerwca 2020 r., a następnie co pięć lat, Komisja zleca przeprowadzenie oceny skupiającej się w szczególności na skutkach, skuteczności i efektywności działań Agencji oraz jej praktyk roboczych, z uwzględnieniem wszelkich odpowiednich prac Trybunału Obrachunkowego oraz poglądów i zaleceń odpowiednich zainteresowanych stron, w tym krajowych organów ds. bezpieczeństwa, przedstawicieli sektora kolejowego, partnerów społecznych i organizacji konsumentów. W ocenie tej uwzględnia się w szczególności wszelkie potrzeby dokonania zmian w mandacie Agencji oraz skutki finansowe takich zmian.
2. Do dnia 16 czerwca 2023 r. Komisja w celu stwierdzenia, czy potrzebne są usprawnienia, ocenia funkcjonowanie dualnego systemu zezwoleń dla pojazdów i certyfikacji bezpieczeństwa, związany z nim punkt kompleksowej obsługi oraz zharmonizowane wdrażanie ERTMS w Unii.
3. Komisja przekazuje sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami dotyczącymi tego sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Ustalenia poczynione w ramach tej oceny są udostępniane publicznie.
4. W ramach co drugiej oceny dokonuje się także oceny wyników osiągniętych przez Agencję z uwzględnieniem jej celów, mandatu i zadań.

*Artykuł 83***Przepisy przejściowe**

1. Agencja zastępuje Europejską Agencję Kolejową ustanowioną rozporządzeniem (WE) nr 881/2004 i jest jej następcą prawnym w odniesieniu do wszystkich praw własności, porozumień, obowiązków prawnych, umów o pracę, zobowiązań finansowych i odpowiedzialności.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 47 członkowie Rady Administracyjnej powołani na mocy rozporządzenia (WE) nr 881/2004 przed dniem 15 czerwca 2016 r. pozostają na swoim stanowisku jako członkowie Zarządu do czasu wygaśnięcia ich kadencji, bez uszczerbku dla praw każdego z państw członkowskich w zakresie mianowania nowych przedstawicieli.

Na zasadzie odstępstwa od art. 54 Dyrektor Wykonawczy, powołany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 881/2004, pozostaje na swoim stanowisku do czasu wygaśnięcia jego kadencji.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 67 wszystkie umowy o pracę obowiązujące w dniu 15 czerwca 2016 r. są honorowane do ich wygaśnięcia.
4. Agencja wykonuje zadania związane z certyfikacją i udzielaniem zezwoleń zgodnie z art. 14, 20 i 21 oraz zadania, o których mowa w art. 22, najpóźniej od dnia 16 czerwca 2019 r., z zastrzeżeniem art. 54 ust. 4 dyrektywy (UE) 2016/797 i art. 31 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/798.

Artykuł 84

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 zostaje niniejszym uchylone.

Artykuł 85

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 maja 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

Przewodniczący
